> Tak bowiem mówi PAN do domu Izraela: Szukajcie mnie, a będziecie żyć.
>
> *— Amosa 5:4*

Książka: Stary Testament / Amosa
Tematy: życie, szukac

*Interpretacja:*
Prorok *Amos* żył w VIII wieku przed Chrystusem, za panowania *Jeroboama II* w Królestwie Izraela. Był człowiekiem skromnym, zajmującym się wypasem owiec, a jednak Bóg powołał go, by przekazał ludowi Izraela oraz okolicznym narodom orędzie o sądzie i konieczności nawrócenia.

Księga Amosa stanowi potępienie niesprawiedliwości społecznej, ucisku ubogich, bałwochwalstwa oraz braku prawości w praktykach religijnych. Prorok wzywa do szczerego nawrócenia, sprawiedliwości i miłosierdzia, zachęcając lud, by szukał Boga, a nie bożków.

Piąty rozdział księgi Amos rozpoczyna od lamentu nad zagładą Izraela, spowodowaną jego grzechem i buntem przeciwko Bogu. Następnie jednak niesie słowo nadziei: jeśli lud szczerze zwróci się ku Bogu, zazna życia i odnowy.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czyż ja mam upodobanie w śmierci niegodziwego? – mówi Pan BÓG, a nie raczej w tym, aby się odwrócił od swoich dróg i żył?
>
> *— Ezechiela 18:23*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: życie, nawrócenie, śmierć

*Interpretacja:*
*Ezechiela 18:23* ukazuje pełną współczucia i sprawiedliwości naturę Boga. W Biblii mianem bezbożnych określa się tych, którzy kroczą drogami nieprawości i grzechu. Innymi słowy, pytanie retoryczne postawione przez proroka *Ezechiela* brzmi: Czy Bóg pragnie śmierci tych, którzy nie przestrzegają Jego przykazań i sądzą, że nigdy nie dosięgnie ich sprawiedliwość? Odpowiedź Boga, zawarta w tym wersecie, jest jasna: nie pragnie On niczyjej śmierci, nawet śmierci bezbożnych.

**Boże miłosierdzie: szansa na nawrócenie**

W tym fragmencie odnajdujemy obietnicę miłosierdzia i nadziei. Bóg pokazuje nam, że nie musimy lękać się śmierci ani kary za nasze błędy. Zawsze istnieje szansa na nawrócenie i zmianę obranej drogi. Kluczem do tego jest gotowość do podjęcia takiego kroku oraz przyjęcie Bożej pomocy. Bóg pragnie, abyśmy żyli w pokoju i pomyślności, prowadząc prawe życie. Ukazuje nam, że jest zawsze gotów przebaczyć nasze grzechy i wspierać nasz osobisty rozwój.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Dla mnie bowiem życie to Chrystus, a śmierć to zysk.

> — *Filipian 1:21*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: życie, śmierć, Jezus

*Interpretacja:*

W Liście do Filipian apostoł *Paweł* pisze do wspólnoty w Filippi, by podziękować jej za pomoc i wsparcie w swojej posłudze oraz zachęcić wiernych do wzrostu w wierze i okazywania szczerej miłości bliźnim. Werset *Filipian 1:21* to znany i często przywoływany fragment, który ukazuje spojrzenie Pawła na życie, śmierć i wiarę.

W tym wersecie Paweł wyraża przekonanie, że jego życie było całkowicie skoncentrowane *na Chrystusie*, a śmierć stanowiłaby krok ku jeszcze lepszemu życiu w niebie. Dla niego żyć oznaczało trwać w Chrystusie, a umrzeć – zyskać, gdyż śmierć pozwoliłaby mu na pełniejsze i wieczne zjednoczenie z Chrystusem.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Jedno i drugie bowiem mnie naciska: chcę odejść i być z Chrystusem, bo to o wiele lepsze; Lecz pozostać w ciele jest bardziej potrzebne ze względu na was.
>
> — *Filipian 1:23-24*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: życie, śmierć

*Interpretacja:*

*Paweł* napisał List do Filipian podczas pobytu w rzymskim więzieniu, mniej więcej w latach 60–62 n.e. W księdze tej zwraca się do wspólnoty w Filippi, wyrażając swoją miłość i wdzięczność, a także pragnienie, by ich wiara nadal się umacniała, a oni sami wzrastali w życiu chrześcijańskim.

**Pragnienie bycia z Chrystusem**

W *Filipian 1:23* Paweł wyraża pragnienie bycia *z Chrystusem*. Znajduje się w sytuacji dylematu – stanu wewnętrznego rozdarcia – ponieważ tęskni za odejściem z tego ziemskiego świata i przebywaniem w obecności Chrystusa, co uważa za rozwiązanie o wiele lepsze. Werset ten ukazuje głębokie pragnienie Pawła, by być z Chrystusem. Rozumie on, że śmierć nie jest końcem, lecz krokiem ku życiu wiecznemu w obecności Boga. Wszyscy chrześcijanie powinni podzielać to pragnienie bycia z Chrystusem, gdyż nasz prawdziwy dom i ostateczny cel znajdują się w niebie.

**Znaczenie życia w świecie**

Fragment *Filipian 1:24* uczy nas, jak ważne jest życie w tym świecie i kontynuowanie naszej pracy, nawet jeśli wolelibyśmy wstąpić do nieba i być z Bogiem. Czasami musimy trwać w codziennym życiu – mimo trudów i przeciwności – aby wypełnić Boży plan wobec nas i służyć innym. Musimy pamiętać, że nasza obecność na ziemi może być kluczowa dla inspirowania i wspierania ludzi wokół nas.

Co więcej, werset ten uczy nas, jak istotne jest zachowanie duchowej perspektywy. Zamiast skupiać się wyłącznie na własnych pragnieniach i potrzebach, powinniśmy brać pod uwagę wpływ naszego życia na innych oraz na Boży plan. Czasami konieczne może okazać się wyrzeczenie pewnych pragnień czy wygód, aby wspierać dobro innych i realizować Boży zamysł.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystko czyńcie bez szemrania i sporów; Abyście byli nienagannymi i niewinnymi dziećmi Bożymi, bez zarzutu pośród narodu złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie; Zachowując słowo życia.
>
> *— Filipian 2:14-16*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: życie, Niewinny, Świętość, Słowo Boże

*Interpretacja:*
*Apostoł Paweł* napisał ten list do zboru w Filippi podczas swojego uwięzienia w Rzymie, prawdopodobnie w 61 roku n.e. Zbór w Filippi był wspólnotą chrześcijańską założoną przez Pawła w trakcie jego drugiej podróży misyjnej w 49 roku n.e.; wspólnota ta musiała mierzyć się z różnymi formami prześladowań i konfliktów.

W tym kontekście Paweł zachęca wierzących do wytrwałości w wierze i świadczeniu o niej, mimo sprzeciwu i presji ze strony świata.

**Życie wolne od narzekania i sporów**

Fragment Listu do *Filipian 2:14* wzywa nas do życia wolnego od narzekania i sporów. W codzienności często napotykamy sytuacje, które skłaniają nas do narzekania i krytykowania innych, zamiast do szukania rozwiązań. Jednak ten fragment zachęca nas do postępowania odwrotnego i dążenia do życia w harmonii, wolnego od konfliktów.

Przede wszystkim należy zrozumieć naturę narzekania i sporów. Narzekanie wiąże się z mówieniem źle o innych za ich plecami, podczas gdy spieranie się polega na dyskusji z kimś w celu przeforsowania własnego punktu widzenia. Oba te zachowania mogą prowadzić do konfliktów i urazy między ludźmi. Dlatego autor Listu do Filipian wzywa nas do unikania takich szkodliwych postaw.

**Co oznacza „mocne trzymanie się słowa życia”?**

Zwrot „mocne trzymanie się słowa życia” oznacza silne przylgnięcie *do Słowa Bożego* i wytrwałe trwanie przy nim. Biblia służy nam jako przewodnik i źródło inspiracji do życia *w Chrystusie*; musimy nieustannie do niej sięgać, aby pogłębiać zrozumienie jej nauk i wprowadzać je w życie codzienne.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Umiem uniżać się, umiem też obfitować. Wszędzie i we wszystkim jestem wyćwiczony: umiem być syty i cierpieć głód, obfitować i znosić niedostatek.
>
> *— Filipian 4:12*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: życie, zadowolenie, jedzenie, pieniądze, bieda

*Interpretacja:*
Apostoł *Paweł* pisał do zboru w Filippi o swojej umiejętności odnalezienia się w każdej sytuacji. Wspominał, że nauczył się żyć zarówno w skromności, jak i w obfitości. Przede wszystkim jednak Paweł przypisywał zdolność do przetrwania w każdych okolicznościach jednej osobie: *Jezusowi Chrystusowi*.

**Nauka życia w pokorze**

W tym wersecie Paweł mówi, że nauczył się żyć w pokorze. Nie jest to łatwa lekcja, ponieważ pokora często stoi w sprzeczności z naszą ludzką naturą. Pokora oznacza uznanie, że we wszystkim zależymy od Boga i że nie jesteśmy lepsi od innych.

Świadomość naszej zależności od Boga prowadzi nas nie tylko do życia pełnego pokory, ale także do poczucia prawdziwej wolności. Uwolnienie się od troski o to, co myślą o nas

inni – oraz od potrzeby gromadzenia dóbr doczesnych – pozwala nam zaufać Temu, który się o nas troszczy.

**Nauka życia w obfitości**

Apostoł Paweł mówi również o umiejętności życia w obfitości. Dla wielu chrześcijan jest to wyzwanie, ponieważ często postrzegamy ubóstwo jako oznakę świętości. Tymczasem Biblia pełna jest historii o ludziach cieszących się pomyślnością, takich jak *Hiob czy Abraham*. Bóg obiecał błogosławieństwo i powodzenie tym, którzy są Mu posłuszni i Mu ufają.

Pomyślność może również dać nam sposobność do błogosławienia innych. Bóg obdarzył nas błogosławieństwem, abyśmy sami mogli stać się błogosławieństwem dla innych. Możemy dzielić się naszymi zasobami finansowymi i materialnymi, ale także wiedzą, mądrością i czasem.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Z Chrystusem jestem ukrzyżowany: żyję, ale już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus. A to, że teraz żyję w ciele, żyję w wierze Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał za mnie samego siebie.
>
> *— Galacjan 2:20*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: życie, Ukrzyżowanie, wiara, Zbawiciel, egoizm

*Interpretacja:*
*Galacjan 2:20* to jeden z najbardziej znanych wersetów w Biblii. W jednym zdaniu apostoł *Paweł* podsumowuje życie chrześcijanina oraz relację, jaką my, jako wierzący,

powinniśmy mieć z *Jezusem Chrystusem*. Werset ten ma tak wielkie znaczenie, że wielu teologów nazywa go *„podsumowaniem życia chrześcijańskiego”*.

W tym wersecie Paweł przypomina nam, że nasze życie chrześcijańskie musi koncentrować się na Jezusie Chrystusie. Mamy być z Nim *„ukrzyżowani”* – co oznacza, że jesteśmy martwi dla grzechu, a żywi dla Boga. Nie jesteśmy już niewolnikami własnych pragnień i namiętności, lecz cieszymy się wolnością, by żyć zgodnie z Bożą wolą. Innymi słowy, Jezus Chrystus żyje w nas, a my musimy pozwolić Jego Duchowi prowadzić nas we wszystkim, co czynimy.

Druga część wersetu ukazuje, że nasze życie toczy się teraz dzięki wierze w *Syna Bożego*, którego *Ojciec* posłał na świat, aby wybawił nas z grzechu. Należy pamiętać, że nie możemy prowadzić życia chrześcijańskiego w oparciu o ciało, lecz jedynie dzięki wierze. Oznacza to, że naszym życiem nie powinny kierować własne pragnienia i ambicje, lecz wiara w Chrystusa i we wszystko, czego dokonał On dla nas na krzyżu.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Trwajcie więc w tej wolności, którą nas Chrystus wyzwolił, i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli.
>
> *— Galacjan 5:1*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: życie, uzależnienie, wolnosc, Jezus, Odkupiciel, niewola

*Interpretacja:*
List do Galatów został napisany przez apostoła *Pawła*, aby zachęcić wierzących do wytrwania w wierze *w Chrystusa* i niepowracania do dawnych praktyk związanych z

Prawem. W *Galacjan 5:1* Paweł przedstawia naukę o wolności w Chrystusie oraz o tym, jak ważne jest, by nie wracać do niewoli grzechu.

**Trwajcie mocno w wolności**

Paweł rozpoczyna ten werset wezwaniem do trwania w wolności, którą posiadamy w Chrystusie. Wolność ta oznacza nie tylko uwolnienie od grzechu i *Prawa*, ale także możliwość prowadzenia pełnego i obfitego życia w Chrystusie. Wierzący w Chrystusa ma swobodę bezpośredniego przystępowania do Boga, bez potrzeby korzystania z pośredników czy rytuałów religijnych. Wolność ta nie oznacza jednak, że możemy robić wszystko, na co mamy ochotę, ani żyć bez ponoszenia konsekwencji. Wolność w Chrystusie wiąże się z odpowiedzialnością za naśladowanie Go i życie w posłuszeństwie Jego przykazaniom.

**Nie poddawajcie się ponownie jarzmu niewoli**

Paweł ostrzega wierzących przed powrotem do niewoli grzechu i Prawa. W jego czasach niektórzy próbowali przekonać wierzących spośród pogan do przyjęcia judaizmu i przestrzegania *Prawa Mojżeszowego*, w tym takich praktyk jak obrzezanie czy zachowywanie szabatu. Paweł sprzeciwia się temu, argumentując, że doprowadziłoby to do zniewolenia Prawem i uniemożliwiło im korzystanie z wolności, jaką mają w Chrystusie.

Dzisiaj jarzmo niewoli może przybierać różne formy. Może objawiać się jako przywiązanie do grzechu, obsesja na punkcie sukcesu czy potrzeba uzyskania akceptacji innych. Paweł zachęca wierzących, by nie wracali do destrukcyjnych schematów myślenia i postępowania, które trzymałyby ich w niewoli, zamiast pozwolić im żyć w wolności.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto dusza tego, który się wywyższa, nie jest w nim prawa. Ale sprawiedliwy będzie żył ze swojej wiary.
>
> *— Habakuka 2:4*

Książka: Stary Testament / Habakuka
Tematy: życie, wiara, wiernosc, niezawodność, sprawiedliwosc

*Interpretacja:*
*Habakuka 2:4* ukazuje nam fundamentalną prawdę. Werset ten należy do najczęściej cytowanych w Nowym Testamencie fragmentów Starego Testamentu. *Ewangeliści – Mateusz, Marek i Łukasz – a także Paweł*, przywołują go w swoich pismach jako kluczowy argument na rzecz usprawiedliwienia przez wiarę.

**Pycha bezbożnych**

Pierwsza część wersetu brzmi: *„Oto dusza tego, który się wywyższa, nie jest w nim prawa”*. *Habakuk* odnosi się tu do postawy bezbożnych – ludzi, którym brakuje właściwej relacji z Bogiem i którzy zamiast tego polegają na własnej mądrości oraz zasobach. Prorok ostrzega, że z powodu swojej pychy ludzie ci narażają się na sąd.

Biblia zawiera wiele przykładów osób, które były pełne pychy i przekonane o własnej mądrości. Na przykład *król Nabuchodonozor* przypisywał sobie zasługi za sukces i wielkość swojego królestwa, nie dostrzegając, że wszystko to otrzymał od Boga.

**Sprawiedliwy żyć będzie dzięki wierze**

Druga część wersetu stanowi klucz do całego fragmentu: *„Ale sprawiedliwy będzie żył ze swojej wiary”*. Słowa te podkreślają znaczenie wiary w życiu wierzącego. W przeciwieństwie do bezbożnych, sprawiedliwi wierzą w Boga i uznają, że Go potrzebują. To właśnie wiara pozwala sprawiedliwym żyć zgodnie z Bożą wolą.

Wiara to nie tylko przekonanie o istnieniu Boga; to ufność Mu i życie według Jego przykazań. W Nowym Testamencie *Jezus* uczy nas, jak ważne jest wierzenie w Jego ofiarę

i pokładanie w Nim ufności w kwestii naszego zbawienia.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Staliśmy się bowiem uczestnikami Chrystusa, jeśli tylko nasze pierwotne przeświadczenie aż do końca niewzruszenie zachowamy.
>
> *— Hebrajczyków 3:14*

Książka: Nowy Testament / Hebrajczyków
Tematy: życie, wiara, zaufanie

*Interpretacja:*
List do Hebrajczyków został napisany, aby zachęcić chrześcijan pochodzenia żydowskiego do wytrwania w wierze w *Jezusa Chrystusa*. W tym wersecie autor wzywa wierzących, by stali się uczestnikami Chrystusa i aż do końca mocno trzymali się pokładanego w Nim zaufania.

*„Staliśmy się bowiem uczestnikami Chrystusa”* – to znaczy, że On i my staliśmy się jednością; staliśmy się Jego uczestnikami, tak jak ciało stanowi jedność z głową. Autor budzi tu nadzieję, jakby chciał powiedzieć: Ten, który umiłował nas tak bardzo, że uczynił nas swoim własnym ciałem, nie pozwoli, byśmy zostali od Niego odłączeni – chyba że sami tego wybierzemy. Jednocześnie nawiązuje to do słów zapisanych w innym miejscu: *jeśli wytrwamy, będziemy z Nim również królować (II Tymoteusza 2:12)*. Skoro teraz uczestniczymy w tym samym, w czym uczestniczy Chrystus – mianowicie w cierpieniach – starajmy się być również uczestnikami przyszłej chwały.

*„Jeśli tylko nasze pierwotne przeświadczenie aż do końca niewzruszenie zachowamy”* – czyli naszą wiarę; to bowiem dzięki wierze istniejemy oraz prowadzimy nasze duchowe,

Boże życie i doświadczamy odrodzenia. Autor domaga się tutaj, abyśmy trwali mocno w wierze aż do samego końca. Werset ten sugeruje, że uczestnictwo w Chrystusie jest warunkiem koniecznym zbawienia. Wiara w Chrystusa nie jest jedynie intelektualnym przekonaniem, lecz aktywnym udziałem w Jego dziele odkupienia. Takie uczestnictwo w Chrystusie wiąże się z ufnością wobec Niego, podążaniem za Jego naukami oraz poddaniem się Jego woli.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko mi wolno, ale ja nie dam się niczemu zniewolić.
>
> *— I Koryntian 6:12*

Książka: Nowy Testament / I Koryntian
Tematy: życie, uzależnienie, pragnienie, wolnosc, sprawiedliwosc

*Interpretacja:*
*I Koryntian 6:12* zawiera interesujące stwierdzenie na temat wolności *w Chrystusie*. To prawda, że jako dzieci Boże mamy swobodę podejmowania decyzji i czynienia tego, czego pragniemy. Nie oznacza to jednak, że nasze działania są pozbawione konsekwencji. Werset ten wskazuje, że choć pewne rzeczy mogą być dozwolone, niekoniecznie są dla nas korzystne czy budujące.

**Co to znaczy, że nie wszystko służy naszemu dobru?**

Słowo *„pożyteczne”* odnosi się do tego, co jest właściwe lub stosowne w danych okolicznościach. Innymi słowy, nie wszystko, co dozwolone czy zgodne z prawem, jest dla nas najlepszym wyborem. Biblia uczy nas, byśmy zabiegali o dobro i budowanie innych;

nasze decyzje i wybory powinny odzwierciedlać to zaangażowanie w chrześcijańską miłość i wspólnotę.

**Co to znaczy, że nic nie powinno mną zawładnąć?**

*Apostoł Paweł* ostrzega nas, byśmy uważali, aby nasze decyzje w żaden sposób nami nie kierowały ani nas nie zniewalały. Jesteśmy wolni w swoim życiu, jednak musimy zawsze pamiętać o konsekwencjach naszych decyzji i czynów.

*Wolność w Chrystusie* nie oznacza robienia tego, na co mamy ochotę, bez względu na konsekwencje. Oznacza raczej, że mamy swobodę dążenia do tego, co korzystne i budujące – zarówno dla nas samych, jak i dla innych.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> To dla nas jest jeden Bóg, Ojciec, z którego wszystko, a my w nim, i jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko, a my przez niego.
>
> *— I Koryntian 8:6*

Książka: Nowy Testament / I Koryntian
Tematy: życie, stworzenie, Ojciec, Jezus

*Interpretacja:*
*I Koryntian 8:6* stanowi potężne wyznanie jedyności Boga. *Paweł* stwierdza, że dla chrześcijan istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg. Bóg ten jest *Ojcem* wszystkich – czyli Stwórcą i Źródłem wszystkiego, co istnieje. Jest to istotna i fundamentalna zasada wiary chrześcijańskiej.

**Stworzenie wszystkiego**

Oprócz podkreślenia jedyności Boga, Paweł mówi o stworzeniu wszystkiego przez *Jezusa Chrystusa*, Pana. Wskazuje to, że Jezus jest współtwórcą wraz z Bogiem i że wszystko zostało stworzone przez Nich we wzajemnej jedności. Koncepcja ta ma ogromne znaczenie, gdyż łączy *Ojca i Syna* w jednym akcie stworzenia oraz ukazuje jedność *Trójcy Świętej*.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Lecz jak ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie świętymi we wszelkim waszym postępowaniu; Gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo ja jestem święty.
>
> *— I Piotra 1:15-16*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: życie, powołanie, Świętość

*Interpretacja:*
Biblia to księga, która przemawia bezpośrednio do naszych serc, uczy nas Bożych dróg i wskazuje, jakie życie powinniśmy prowadzić. Znajdujemy w niej wiele pouczeń dotyczących tego, jak postępować w codzienności. W Pierwszym Liście św. *Piotra (1:15-16)* odnajdujemy wezwanie do prowadzenia świętego życia – co jednak ono oznacza?

**Co to znaczy być świętym?**

Świętość jest jednym z przymiotów Boga, odnoszącym się do Jego czystości i doskonałości. Być świętym oznacza żyć zgodnie z Bożą wolą i odwrócić się od grzechu. To życie, które w każdym czasie i miejscu przynosi chwałę Bogu. Bóg wzywa nas, byśmy

upodabniali się do Niego i naśladowali Go we wszystkim, co czynimy.

**Jak możemy osiągnąć świętość?**

Świętość osiąga się dzięki działaniu mocy *Ducha Świętego* w naszym życiu. Jest to proces wzrostu, w którym Bóg przemienia nas od wewnątrz, gdy każdego dnia staramy się coraz bardziej do Niego upodabniać.

Jako chrześcijanie możemy osiągnąć świętość, oddając swoje życie Bogu i dążąc do głębszej relacji z Nim poprzez modlitwę, czytanie Biblii oraz wspólnotę z innymi wierzącymi. Możemy również dążyć do świętości, dokonując mądrych i sprawiedliwych wyborów, okazując życzliwość i cierpliwość oraz powstrzymując się od czynów, które obrażają Boga.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Wiedząc, że nie tym, co zniszczalne, srebrem lub złotem, zostaliście wykupieni z waszego marnego postępowania przekazanego przez ojców; Lecz drogą krwią Chrystusa jako baranka niewinnego i nieskalanego.
>
> *— I Piotra 1:18-19*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: życie, krew, Jezus, Zbawiciel

*Interpretacja:*
Fragment *I Piotra 1:18-19* przypomina o tym, co chrześcijanie zyskali dzięki ofierze *Jezusa Chrystusa* na krzyżu. Chrześcijańskie zbawienie nie zostało osiągnięte za pomocą rzeczy

przemijających, takich jak złoto czy srebro. Pierwiastki te uznaje się za nietrwałe, ponieważ ulegają one zniszczeniu i rozkładowi. Natomiast krew *Chrystusa* jest niezniszczalna i trwa wiecznie. Przesłanie tych wersetów wskazuje, że chrześcijanie powinni cenić ofiarę Chrystusa i pamiętać o tym, czego On dla nich dokonał. Muszą również odwrócić się od swoich daremnych sposobów postępowania i prowadzić życie święte oraz sprawiedliwe.

**Metafora Baranka**

W *I Piotra 1:18-19* Chrystus przedstawiony jest za pomocą metafory baranka. Zwierzę to odgrywa istotną rolę w tradycji żydowskiej, gdzie wykorzystywano je jako ofiarę oczyszczającą. W Biblii baranek kojarzy się z czystością, ofiarą i życiem. Określenie Chrystusa mianem *„baranka bez skazy i zmazy”* oznacza, że przyszedł On, by złożyć swoje życie w ofierze, oczyścić nas z grzechu i przywrócić nam życie wieczne.

**Znaczenie krwi**

Warto zauważyć, że wersety te mówią nie tylko o Chrystusie, ale także o Jego krwi. Dlaczego krew Chrystusa jest tak ważna? Po pierwsze, krew symbolizuje życie; fakt, że Chrystus złożył swoje życie w ofierze, oznacza, iż był gotów oddać za nas wszystko. Po drugie, krew Chrystusa stanowi symbol Jego ofiary na krzyżu, poniesionej dla naszego dobra. Została ona przelana, aby oczyścić nas z grzechu i obdarzyć życiem wiecznym.

**Odkupienie**

Krew Chrystusa jest istotna, ponieważ przynosi nam odkupienie. Co oznacza odkupienie? W ujęciu chrześcijańskim termin ten odnosi się do uwolnienia ze stanu grzechu i pojednania z Bogiem. Krew Chrystusa jest środkiem, dzięki któremu dostępujemy odkupienia. Poprzez swoją śmierć na krzyżu Chrystus wskazał nam drogę uwolnienia od ciężaru grzechu oraz powrotu do pierwotnego stanu czystości i świętości.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Jak ludzie wolni, ale nie jak ci, którzy używają wolności jako zasłony dla zła, lecz jak słudzy Boga.
>
> *— I Piotra 2:16*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: życie, zlo, wolnosc, służba, niewola

*Interpretacja:*
Życie chrześcijańskie to życie w wolności. Co jednak dokładnie oznacza bycie wolnym w Chrystusie? Odpowiedź na to pytanie daje nam apostoł *Piotr* w *I Piotra 2:16*.

**Wolność jako pretekst do czynienia zła**

W tym wersecie Piotr wskazuje, że niektórzy mogą wykorzystywać *wolność w Chrystusie* jako pretekst do robienia tego, na co tylko mają ochotę. Skoro bowiem zostaliśmy już zbawieni dzięki Bożej łasce, dlaczego nie mielibyśmy robić tego, co chcemy? Piotr ostrzega jednak, że nie jest to prawdziwa wolność. Prawdziwa wolność wyzwala nas z grzechu i niewoli egoizmu. Jeśli traktujemy wolność jako usprawiedliwienie dla naszych czynów, popadamy z powrotem w niewolę grzechu – a przecież Chrystus przyszedł właśnie po to, by nas od niej uwolnić. Nie jest to wolność, jakiej Bóg dla nas pragnie.

**Służenie Bogu jako ludzie wolni**

Zamiast tego Piotr wzywa nas, byśmy – mimo posiadanej wolności w Chrystusie – postępowali jak słudzy Boży. Może się to wydawać sprzeczne, lecz w rzeczywistości stanowi nieodłączny element naszej wolności. Jeśli jesteśmy naprawdę wolni w Chrystusie, mamy swobodę, by służyć Bogu, a nie samym sobie. Jak mówi apostoł *Paweł* w *Galacjan 5:13: „Bo wy, bracia, zostaliście powołani do wolności, tylko pod pozorem tej wolności nie pobłażajcie ciału, ale z miłości służcie jedni drugim”*.

Wolność w Chrystusie daje nam możliwość służenia Bogu całym sercem, bez troski o własne usprawiedliwienie czy zbawienie. Jesteśmy wolni, by kochać Boga i bliźnich. Służba Bogu nie polega na zabieganiu o własną chwałę czy cześć; chodzi w niej raczej o szukanie Jego chwały i oddawanie Mu czci.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Kto bowiem chce miłować życie i oglądać dni dobre, niech powstrzyma język od zła, a usta od podstępnej mowy. Niech odwróci się od zła i czyni dobro, niech szuka pokoju i dąży do niego.
>
> *— I Piotra 3:10-11*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: życie, miłość, kłamstwo, pokój

*Interpretacja:*
Mówienie to czynność, którą wykonujemy nieustannie, często nie zdając sobie sprawy z wpływu, jaki wywieramy na otoczenie. Nasze słowa mogą ranić innych, wywoływać niepotrzebne konflikty, a nawet powodować trwałe szkody emocjonalne.

**Powściągnij swój język**

W tym wersecie kluczową rolę odgrywa słowo *„powstrzyma”*, które oznacza świadomy wysiłek, by powstrzymać się od wypowiadania słów. Gdy w naszych umysłach pojawiają się negatywne myśli lub gniew, musimy się zatrzymać i zastanowić, zanim zmienią się one w słowa mogące zranić innych. Umiejętność panowania nad mową jest cenna, gdyż pozwala nam skutecznie się komunikować i unikać nieprzyjemnych sytuacji.

Ponadto tekst zachęca nas do unikania podstępu. Co to oznacza? Podstęp może przybierać formę bezpośredniego kłamstwa lub zatajania prawdy, co prowadzi innych do przekonania o czymś niezgodnym z faktami. Często ulegamy pokusie wprowadzania innych w błąd, chcąc ukryć coś wstydliwego lub zaimponować otoczeniu. Jednak podstęp zawsze niesie ze sobą negatywne konsekwencje i oddala nas od prawdy.

**Znaczenie odwrócenia się od zła**

Fragment *I Piotra 3:10-11* mówi o konieczności unikania zła i czynienia dobra. Biblia uczy nas, że zło to brak Boga i wszelkiego dobra, które On sobą reprezentuje. Warto pamiętać, że zło może przybierać wiele postaci i objawiać się w naszym życiu na różne sposoby. Odwrócenie się od zła oznacza nie tylko unikanie czynów, o których wiemy, że są złe, ale także dystansowanie się od wszystkiego, co nie przybliża nas do Boga i Jego woli. Innymi słowy, musimy oddalać się od tego, co oddziela nas od samej istoty Boga.

**Znaczenie dobrych uczynków**

Choć unikanie zła jest ważne, równie istotne jest czynienie dobra. Biblia uczy nas, że czynienie dobra oznacza miłowanie bliźnich, niesienie im pomocy i bycie wiernymi świadkami naszej wiary. Jednym z najskuteczniejszych sposobów czynienia dobra jest nasze postępowanie, słowa i myśli. Czynienie dobra oznacza działanie bezinteresowne, bez oczekiwania niczego w zamian. Oznacza również bycie osobą, która oferuje innym pomoc i rozwiązania, kierując się miłością i chrześcijańskim oddaniem.

**Szukaj pokoju i dąż do niego**

W tych wersetach Biblia wzywa nas również do szukania pokoju i podążania jego drogami. Pokój jest w naszym życiu niezbędny, gdyż pozwala nam żyć w harmonii z Bogiem i innymi ludźmi. Biblia uczy nas, że pokój pochodzi od Boga i Jego miłości do nas. Gdy odnajdujemy pokój, możemy czuć się spokojniejsi i bezpieczniejsi. Pokój pozwala nam wieść spełnione i szczęśliwe życie.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Niech nikt nie lekceważy twego młodego wieku; lecz bądź dla wierzących przykładem w mowie, w postępowaniu, w miłości, w duchu, w wierze, w czystości.
>
> *— I Tymoteusza 4:12*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: życie, wiara, miłość

*Interpretacja:*
Pierwszy List do Tymoteusza został napisany przez apostoła *Pawła* do jego ucznia *Tymoteusza*, który przewodził zborowi w Efezie. W tym kontekście apostoł powierza Tymoteuszowi zadanie kierowania wspólnotą i troski o nią, a jednocześnie zachęca go do wytrwania w wierze i wierności *Słowu Bożemu*.

W ówczesnej kulturze młodość nie cieszyła się wysokim uznaniem, a młodych ludzi często uważano za nieprzygotowanych do pełnienia funkcji przywódczych czy podejmowania ważnych decyzji. Paweł zachęca Tymoteusza, by nie pozwalał innym lekceważyć jego doświadczenia czy umiejętności z powodu młodego wieku, lecz by swoim postępowaniem i świadectwem dawał dowód dojrzałości i wiary.

**Znaczenie tego wersetu**

Fragment *I Tymoteusza 4:12* ma ogromne znaczenie dla współczesnych chrześcijan:

- Jest to wezwanie skierowane do młodych ludzi, aby nie umniejszali własnej wartości ani nie pozwalali innym lekceważyć się z powodu młodego wieku. Bóg może posłużyć się każdym – niezależnie od wieku – by dokonywać wielkich rzeczy w Jego imię;
- To wezwanie do życia zgodnego z wiarą oraz dawania wyraźnego świadectwa poprzez mowę, postępowanie, miłość, ducha, wiarę i czystość;

- To przypomnienie, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani, by dawać przykład innym wierzącym, bez względu na wiek. Powinniśmy zawsze starać się żyć tak, aby inspirować innych i umacniać ich wiarę.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Ćwiczenie cielesne bowiem przynosi niewiele pożytku, lecz pobożność do wszystkiego jest przydatna, gdyż zawiera obietnicę życia obecnego i przyszłego.
>
> *— I Tymoteusza 4:8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: życie, ciało, zdrowie, posłuszeństwo, obietnice

*Interpretacja:*
Pierwszy List do *Tymoteusza*, napisany przez apostoła *Pawła*, ma na celu pouczenie i ukierunkowanie Tymoteusza w jego roli chrześcijańskiego przywódcy. W *I Tymoteusza 4:8* Paweł wskazuje na znaczenie pobożności w porównaniu z ćwiczeniami fizycznymi, biorąc pod uwagę ich wartość wieczną.

**Ćwiczenia fizyczne są pożyteczne, lecz pobożność jest cenna pod każdym względem**

We współczesnej kulturze ćwiczenia fizyczne odgrywają istotną rolę; wiele osób postrzega je jako sposób na utrzymanie sprawności fizycznej i zdrowia. Apostoł Paweł uświadamia nam jednak, że choć aktywność fizyczna jest korzystna, nie dorównuje ona wartością pobożności. Termin „pobożność” oznacza oddanie Bogu, posłuszeństwo Jego przykazaniom oraz oddawanie Mu czci. Pobożność wpływa nie tylko na nasze życie

doczesne, ale także na życie wieczne.

**Obietnica życia obecnego i przyszłego**

Pobożność nie tylko prowadzi do życia wiecznego w niebie, ale przynosi również korzyści tu, na ziemi. Życie doczesne daje nam możliwość budowania relacji z Bogiem oraz doświadczania Jego miłości i prowadzenia. Pobożność pomaga nam określić cel naszego życia, co jest kluczowe dla sensownego i skutecznego funkcjonowania. Co więcej, może ona zapewnić pokój i równowagę emocjonalną w świecie pełnym niepewności.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Chociaż bowiem w ciele żyjemy, nie walczymy według ciała.
>
> *— II Koryntian 10:3*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: życie, zrozumienie, świat

*Interpretacja:*
Jeden z najbardziej interesujących wersetów znajduje się w *II Koryntian 10:3*. Czytamy w nim, że choć żyjemy w ciele, nie prowadzimy walki według ciała. Co to oznacza?

**Życie według ciała**

W kontekście tego wersetu *„życie według ciała”* odnosi się do kierowania się ziemskimi instynktami i pragnieniami – jest to życie skoncentrowane na sprawach materialnych oraz własnej satysfakcji, bez względu na konsekwencje czy wpływ, jaki może to mieć na innych. Zamiast tego jesteśmy powołani, by podążać ścieżką bardziej duchową i dążyć do dobra wspólnego.

**Prowadzenie walki według ciała**

Z kolei *„prowadzenie walki według ciała”* oznacza zmagania przy użyciu metod światowych, takich jak przemoc, manipulacja czy zastraszanie. Zamiast naśladować *Jezusa Chrystusa*, który nauczał o miłości i pokoju, osoby walczące według ciała często sięgają po brutalną siłę i agresję, aby osiągnąć swoje cele.

**Znaczenie unikania postawy konfrontacyjnej**

Musimy pamiętać, że Bóg powołuje nas do życia w pokoju i miłości, nakazując unikanie konfliktów oraz przemocy. Rezygnacja z postawy konfrontacyjnej jest wyrazem pokory i mądrości; dowodzi, że potrafimy oprzeć się pokusie zemsty i reagować w sposób, który przynosi chwałę Bogu.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Na koniec, bracia, miejcie się dobrze; bądźcie doskonali, pokrzepiajcie się, bądźcie jednomyślni, żyjcie w pokoju, a Bóg miłości i pokoju będzie z wami.
>
> *— II Koryntian 13:11*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: życie, miłość, bliskość, pokój

*Interpretacja:*
Werset *II Koryntian 13:11* stanowi ostatnie pouczenie *Pawła* skierowane do kościoła w Koryncie w jego drugim liście. W całym swoim piśmie do wierzących w Koryncie Paweł upomina ich za niemoralność seksualną oraz nieład podczas zgromadzeń. Wzywając ich do pokuty i zmiany postępowania, Paweł udziela wskazówek i zachęty, nakłaniając ich, by

dążyli do jedności i harmonii *w Chrystusie* oraz prowadzili radosne, dojrzałe życie chrześcijańskie.

**Wezwanie do dojrzałości w Chrystusie**

Termin przetłumaczony jako *„doskonali” (lub „dojrzali”)* pochodzi od greckiego słowa *„katartizesthe”*, które oznacza: dostosować, wyposażyć, przygotować lub przywrócić do właściwego stanu. Odnosi się ono do procesu przygotowywania kogoś do wykonania zadania albo naprawiania czegoś, co jest krzywe lub zepsute. W tym wersecie Paweł wzywa chrześcijan w Koryncie do osiągnięcia chrześcijańskiej dojrzałości, odwrócenia się od grzechu i wejścia w głębszą relację z Chrystusem.

To wezwanie do dojrzałości nie oznacza, że mamy być doskonali w taki sam sposób, w jaki doskonały jest Bóg – co dla człowieka jest niemożliwe – lecz raczej, że powinniśmy dążyć do dojrzałości w miłości do Boga i bliźnich, w posłuszeństwie Bożej woli oraz w kształtowaniu naszego chrześcijańskiego charakteru. Musimy nieustannie zabiegać o przemianę i odnowienie naszych umysłów oraz serc poprzez modlitwę, studiowanie *Słowa Bożego* i wspólnotę z innymi wierzącymi.

**Wezwanie do jedności w Chrystusie**

Paweł zachęca również Koryntian, aby byli *„jednomyślni”* i żyli w pokoju. Jedność jest dla Kościoła kluczowa; gdy wierzący są podzieleni, Kościół traci swoją siłę i wpływ. Powinniśmy dążyć do jedności i harmonii we wszystkim, starając się zawsze przedkładać dobro innych nad własne interesy oraz przebaczając krzywdy, których doznaliśmy od innych.

Prawda jest taka, że jedności nie da się osiągnąć wyłącznie własnymi siłami; jest ona raczej owocem działania *Ducha Świętego* w nas, gdy poddajemy się Jego prowadzeniu. Musimy prosić Ducha Świętego, aby obdarzył nas pokornym sercem i odnowionym umysłem, dzięki czemu będziemy mogli kochać naszych braci i siostry w Chrystusie – nawet wtedy, gdy się z nimi nie zgadzamy.

**Bóg pokoju i miłości będzie z wami**

Ostatnia obietnica Pawła w tym wersecie głosi, że jeśli chrześcijanie w Koryncie będą dążyć do doskonałości, jedności i pokoju, wówczas Bóg pokoju i miłości będzie z nimi. Obietnica ta odnosi się również do nas dzisiaj. Jeśli w naszym własnym życiu i w naszych relacjach będziemy dążyć do doskonałości, jedności oraz pokoju, Bóg będzie z nami, by nas prowadzić i umacniać.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Wiemy bowiem, że jeśli zostanie zniszczony ten namiot naszego ziemskiego mieszkania, to mamy budowlę od Boga, dom nie ręką uczyniony, wieczny w niebiosach.
>
> *— II Koryntian 5:1*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: życie, ciało, śmierć, Życie wieczne, niebo

*Interpretacja:*
Biblia wielokrotnie mówi o życiu po śmierci, a *II Koryntian 5:1* jest jednym z wersetów odzwierciedlających tę prawdę. Fragment ten zapewnia nas, że nawet jeśli nasz ziemski dom – czyli nasze ciało – ulegnie zniszczeniu, posiadamy wieczny dom w niebie, wzniesiony przez samego Boga.

**Znaczenie tego wersetu**

Fragment ten niesie ze sobą zapewnienie, że po śmierci czeka na nas wieczny dom w niebie. Nasze ciało porównywane jest do namiotu, czyli tymczasowego mieszkania, które z czasem przeminie. Żyjemy jednak nadzieją, że Bóg przygotował dla nas wieczną siedzibę – taką, która przewyższa wszystko, co moglibyśmy sobie wyobrazić.

Warto zauważyć, że nie chodzi tu o mieszkanie fizyczne, lecz duchowe. O charakterze tego domu decyduje nasza relacja z Bogiem oraz życie wieczne, którego będziemy doświadczać w Jego obecności. Werset *II Koryntian 5:1* nie mówi o fizycznym miejscu w niebie, lecz o pewności, jaką my, wierzący, posiadamy: że będziemy trwać przy Bogu przez całą wieczność.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Miłość Chrystusa bowiem przymusza nas, jako tych, którzy uznaliśmy, że skoro jeden umarł za wszystkich, to wszyscy umarli. A umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, już więcej nie żyli dla siebie, lecz dla tego, który za nich umarł i został wskrzeszony.
>
> *— II Koryntian 5:14-15*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: życie, miłość, Zmartwychwstanie

*Interpretacja:*
Zwrot *„miłość Chrystusa przynagla nas”* można również przetłumaczyć jako *„Miłosierdzie Chrystusa nas przynagla”*. Słowo „przynagla” pochodzi od greckiego *„synechei”*, co oznacza *„być otoczonym”* lub *„ograniczonym”*. W tym kontekście odnosi się ono do mocy miłości Chrystusa, która nie pozostawia nam innego wyboru, jak tylko postępować zgodnie z Jego naukami.

W *14 wersecie Paweł* przywołuje przykład śmierci *Chrystusa* za nas wszystkich, aby ukazać, jak ta miłość powinna motywować nas do życia dla innych. W *wersecie 15* apostoł Paweł naucza, że *Jezus* nie tylko za nas umarł, ale także dla nas zmartwychwstał. Jego

śmierć i zmartwychwstanie uwolniły nas od grzechu i dały nam szansę na nowe życie w Nim. Co więcej, werset ten wzywa nas, byśmy nie żyli dla samych siebie, lecz dla Jezusa, który nas odkupił.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Przez wiarę bowiem kroczymy, a nie przez widzenie.
>
> *— II Koryntian 5:7*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: życie, wiara, zaufanie

*Interpretacja:*
Werset *II Koryntian 5:7* jest ważny dla zrozumienia, jak powinniśmy przeżywać naszą codzienność. Wiara jest dla chrześcijan fundamentem, a ten werset zapewnia nas, że choć nie widzimy Boga, wciąż możemy kroczyć przez życie wiarą.

**Czym jest wiara?**

Aby lepiej zrozumieć ten werset, musimy najpierw pojąć, czym jest wiara. Wiara to przekonanie o czymś, co nie posiada fizycznych dowodów. To ufność w to, czego nie widać. Wiara to pewność, że Bóg istnieje i że Jego miłość jest prawdziwa. Dla wielu osób wiara jest źródłem nadziei i poczucia sensu życia. Stanowi ona fundament życia każdego chrześcijanina i pomaga nam pokonywać próby oraz trudności, z jakimi mierzymy się na co dzień.

**Znaczenie życia wiarą**

W *II Koryntian 5:7* apostoł *Paweł* przypomina nam, że musimy kroczyć wiarą, a nie tym, co widzialne. Musimy ufać Bogu i wierzyć, że poprowadzi nas On przez napotykane

trudności. Zaufanie Bogu bywa trudne, gdy w naszym życiu nie wszystko układa się pomyślnie, a jednak to właśnie w takich chwilach najbardziej potrzebujemy wiary. Jak mówi inny fragment Pisma: *„A wiara jest podstawą tego, czego się spodziewamy, i dowodem tego, czego nie widzimy” (Hebrajczyków 11:1)*.

Gdy kroczymy wiarą, stajemy się bardziej zależni od Boga, a mniej od samych siebie. Musimy wierzyć, że Bóg przeprowadzi nas przez wyzwania i obdarzy siłą oraz mądrością, by poradzić sobie w każdej sytuacji. Zamiast zamartwiać się tym, co widzimy wokół siebie, powinniśmy skupić się na naszej wierze w Boga.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Jako że jego Boska moc obdarzyła nas wszystkim, co potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał do chwały i cnoty.
>
> *— II Piotra 1:3*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: życie, otrzymywanie, siła

*Interpretacja:*
Fragment *II Piotra 1:3* mówi o wdzięczności, jaką powinniśmy żywić wobec Boga za to, że obdarzył nas wszystkim, co niezbędne do prowadzenia życia pełnego pobożności i sensu. Co jednak dokładnie to oznacza? Aby to zrozumieć, musimy bliżej przyjrzeć się temu tekstowi.

**Dary, które otrzymaliśmy od Boga**

Pierwsza część tego wersetu stwierdza: *„Jako że jego Boska moc obdarzyła nas wszystkim, co potrzebne do życia i pobożności”*. *Piotr* odnosi się tu do wszystkiego, co jest wymagane, by prowadzić życie pełne i celowe. Obejmuje to z pewnością podstawowe potrzeby, takie jak pożywienie, woda i schronienie, ale także zdrowie, przyjaciół, rodzinę oraz unikalne zdolności, jakie posiada każdy człowiek.

Co więcej, Bóg zapewnił wszystko, co konieczne do życia w pobożności. Obejmuje to dostęp do Jego Słowa zawartego w Biblii, prowadzenie przez *Ducha Świętego*, możliwość modlitwy oraz szansę na wspólne gromadzenie się z innymi wierzącymi.

**Boska moc**

Warto zauważyć, że wszystko to otrzymujemy dzięki *„Jego Boskiej mocy”*. Oznacza to, że nasza zdolność do prowadzenia satysfakcjonującego i pełnego sensu życia pochodzi bezpośrednio od Boga. To On dostarcza nam narzędzi niezbędnych do stawiania czoła życiowym wyzwaniom, opierania się pokusom i wypełniania Jego woli.

**Poznanie Boga**

Werset ten podkreśla również, że wszystko to otrzymujemy *„przez poznanie tego, który nas powołał do chwały i cnoty”*. Piotr wskazuje tu, że kluczem do korzystania z wszelkich Bożych błogosławieństw jest poznanie Boga. To właśnie dzięki objawieniu zawartemu w Jego Słowie dowiadujemy się, kim jest Bóg, jaki jest Jego plan dla naszego życia i w jaki sposób możemy wypełniać Jego wolę.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Tak i wszyscy, którzy chcą żyć pobożnie w Chrystusie Jezusie, będą prześladowani.

> *— II Tymoteusza 3:12*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: życie, Jezus, prześladowanie

*Interpretacja:*
*II Tymoteusza 3:12* ukazuje rzeczywistość, z jaką mierzy się chrześcijanin dążący do prowadzenia pobożnego życia *w Chrystusie Jezusie*: musi on stawiać czoła prześladowaniom. Apostoł *Paweł* napisał ten list do swojego ucznia *Tymoteusza*, aby umocnić go w wierze i ostrzec przed trudnościami, z jakimi przyjdzie mu się zmierzyć w jego posłudze.

**Co to znaczy prowadzić pobożne życie?**

Prowadzenie pobożnego życia w Chrystusie Jezusie oznacza, że jako chrześcijanie przestrzegamy Bożych przykazań i staramy się wprowadzać je w życie codzienne. Dążymy do życia w posłuszeństwie i bycia wiernymi świadkami naszej wiary. Oznacza to również utrzymywanie osobistej relacji z Bogiem, modlitwę oraz studiowanie Biblii, aby pogłębiać swoją wiedzę o Nim.

**Dlaczego doświadczamy prześladowań?**

Sam Jezus powiedział w Ewangelii *Jana 15:20*: *„Jeżeli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować”*. Innymi słowy, powodem, dla którego cierpimy prześladowania, jest fakt, że jesteśmy naśladowcami *Chrystusa* i pragniemy żyć zgodnie z Jego wolą. Świat nie zawsze akceptuje czy rozumie nasze przekonania i decyzje wynikające z wiary; w rezultacie mogą pojawiać się konflikty i trudne sytuacje.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do strofowania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości; Aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła w pełni przygotowany.
>
> *— II Tymoteusza 3:16-17*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: życie, Kościół, wyposażenie, służba, Słowo Boże, praca

*Interpretacja:*
Biblia jest spisanym *Słowem Bożym* i nieocenionym narzędziem w naszym życiu. Jako chrześcijanie wierzymy, że całe Pismo jest natchnione przez Boga i służy ważnemu celowi. *II Tymoteusza 3:16-17* mówi o tym, jak użyteczne jest Pismo w naszym życiu.

**Nauczanie**

Pismo jest przydatne do nauczania nas Bożych prawd. Czytając Biblię, możemy dowiedzieć się więcej o naturze Boga, Jego miłości do nas i Jego planie dla naszego życia. Pismo ukazuje nam, jak żył *Jezus*, i uczy nas, jak żyć zgodnie z Bożym planem.

**Upominanie**

Termin „upominanie” odnosi się do korygowania lub zwracania uwagi na błędy. Pismo może służyć do korygowania myśli i czynów, które nie są zgodne z wolą Bożą. Czytając Biblię, otwieramy się na prawdę i możemy dostrzec nasze braki oraz słabości. Przyjęcie upomnienia nie zawsze jest łatwe, ale jest konieczne, jeśli chcemy wzrastać i stawać się lepszymi.

**Korygowanie**

Korygowanie jest niewystarczające, jeśli nie prowadzi do zmiany naszego postępowania. Pismo pokazuje nam, jak możemy się zmienić i ulepszyć swoje życie. Gdy dostrzegamy

nasze braki i słabości, możemy szukać Bożej pomocy, by je przezwyciężyć. Biblia wskazuje, jak prowadzić prawe życie, i dostarcza ku temu niezbędnych narzędzi.

**Wychowywanie w sprawiedliwości**

Słowo „sprawiedliwość” odnosi się do prawości i uczciwości w naszym życiu. Pismo uczy nas, co jest dobre, a co złe, i pokazuje, jak żyć w sposób prawy w oczach Boga. Biblia ustanawia normy moralne i etyczne oraz daje wskazówki, jak według nich postępować.

**Przygotowanie do każdego dobrego dzieła**

Wersety te mówią nam, że Słowo Boże jest w stanie w pełni przygotować człowieka Bożego do każdego dobrego dzieła. Oznacza to, że jeśli chcemy być użyteczni i skuteczni w służbie Bogu, musimy mocno trzymać się Bożego Słowa i pozwolić, by nas prowadziło i pouczało. To właśnie Jego nauki i Jego miłość będą nas podtrzymywać i wzmacniać w chwilach trudności oraz prowadzić drogą dobrych uczynków.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Błogosławiony człowiek, który znosi próbę, bo gdy zostanie wypróbowany, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują.
>
> *— Jakuba 1:12*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: życie, nagroda, pokusa

*Interpretacja:*

Werset z Listu św. *Jakuba 1:12* niesie ze sobą ważną lekcję na temat pokusy, cierpienia i nagrody. W tym krótkim, lecz wymownym stwierdzeniu autor ukazuje jedną z największych nagród, jakie możemy otrzymać w życiu: *koronę życia*. Oto kilka kwestii, o których warto pamiętać.

**Błogosławieni, którzy wytrwają w próbie**

Werset ten rozpoczyna się od słowa *„błogosławiony”*, co wskazuje, że mamy do czynienia z ważnym i cennym pouczeniem. Słowo to oznacza *„szczęśliwy”* lub *„obdarzony szczęściem”*, co uświadamia nam, że wytrwanie w próbie nie jest jedynie kwestią obowiązku; może ono również stać się źródłem prawdziwej radości i błogosławieństwa.

Werset ten uczy nas, że możliwe jest wytrwanie w próbie, bez względu na to, jak silna wydaje się wewnętrzna walka. Nie oznacza to, że opieranie się pokusie jest łatwe czy proste, lecz raczej, że jest możliwe dzięki Bożej mocy. Bóg uzdalnia nas do niezachwianej postawy w chwilach próby i pomaga nam zwycięsko przechodzić przez życiowe doświadczenia.

**Otrzymanie korony życia**

Druga część wersetu mówi o wspaniałej nagrodzie: *koronie życia*. Odnosi się ona do życia wiecznego i szczęśliwości, które czekają na nas w przyszłości. Słowo *„korona”* przywodzi na myśl nagrodę przyznawaną zwycięzcy zawodów.

Autor pokazuje nam, że zwycięstwo nad pokusą jest możliwe i że dzięki pokonywaniu życiowych prób wygrywamy niebiański wyścig, zyskując wieczną nagrodę, którą Bóg dla nas przygotował. Ta korona życia jest ostatecznym darem czekającym na wszystkich, którzy pozostają niezachwiani w wierze.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie.
>
> *— Jakuba 2:17*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: życie, wiara, podazac

*Interpretacja:*

W *Jakuba 2:17* znajdujemy dobitne stwierdzenie dotyczące tego, co oznacza posiadanie wiary. *Jakub* jasno wskazuje, że wierze muszą towarzyszyć uczynki; w przeciwnym razie nie można jej uznać za wiarę prawdziwą.

Apostoł podkreśla, jak ważne jest, by nasza wiara była zakorzeniona w aktywnym dążeniu do czynienia dobra. Nie chodzi tu o wykonywanie uczynków w celu zasłużenia na zbawienie, lecz o wyrażanie posiadanej już wiary poprzez konkretne działania i czyny. Innymi słowy, nasze postępowanie musi być zgodne z tym, w co wierzymy.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Kto wśród was jest mądry i rozumny? Niech pokaże dobrym postępowaniem swoje uczynki z łagodnością właściwą mądrości.
>
> *— Jakuba 3:13*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: życie, pokora, rozum, mądrość

*Interpretacja:*

Każdego dnia świat oferuje nam różne sposoby okazywania mądrości i zrozumienia. Od systemów edukacji po media społecznościowe i telewizję – nieustannie słyszymy, że istnieją konkretne metody, by być mądrym i rozumieć życie. Co jednak Biblia mówi o prawdziwej mądrości?

**Kto jest mądry i odznacza się zrozumieniem?**

Werset *Jakuba 3:13* rozpoczyna się od tego retorycznego pytania, które stanowi wyzwanie dla każdego czytelnika. Główna myśl tego fragmentu wskazuje, że choć prawdziwa mądrość jest rzadkością, można ją rozpoznać po sposobie, w jaki żyjemy.

**Dobre postępowanie i mądra łagodność**

Druga część tego wersetu określa ważne kryterium rozpoznawania prawdziwej mądrości: *dobre postępowanie oraz mądrą łagodność*. *Jakub* przypomina nam tutaj, że słowa i nauczanie są niepełne, jeśli nie znajdują odzwierciedlenia w czynach zgodnych z głoszonymi treściami.

**Zastosowanie w naszym życiu**

Dla chrześcijan mądrość i zrozumienie powinny stanowić fundament życia. Dobre postępowanie i mądra łagodność to dwa kluczowe owoce świadczące o naszej prawdziwej mądrości. Warto pamiętać, że cechy te muszą iść w parze: dobre postępowanie pozbawione mądrej łagodności może wydawać się hipokryzją, natomiast sama łagodność, bez dobrego postępowania, może okazać się nieskuteczna.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> I odpowiedział im Jezus: Ja jestem chlebem życia. Kto przychodzi do mnie, nie będzie głodny, a kto wierzy we mnie, nigdy nie będzie

> odczuwał pragnienia.
>
> *— Jana 6:35*

Książka: Nowy Testament / Jana

Tematy: życie, chleb, wiara, jedzenie

*Interpretacja:*

Werset z Ewangelii *Jana 6:35* jest jednym z najważniejszych w Biblii, gdyż ukazuje *Jezusa* jako *„Chleb Życia”*. Oznacza to, że Jezus jest naszym duchowym pokarmem i źródłem życia, tak jak chleb stanowi pokarm dla naszego ciała.

Chleb jest bowiem podstawowym pożywieniem w wielu kulturach, a Jezus często posługuje się tym symbolem w Swoim nauczaniu, by wyjaśnić, że jest On duchowym pokarmem.

Werset ten ma ogromne znaczenie, ponieważ ukazuje rolę Jezusa w naszym życiu. Jest On źródłem naszego istnienia i jedyną drogą do osiągnięcia prawdziwego spełnienia. Tylko On potrafi zaspokoić nasze najgłębsze pragnienia i obdarzyć nas życiem wiecznym.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Najzdradliwsze ponad wszystko jest serce i najbardziej przewrotne. Któż zdoła je poznać? Ja, PAN, badam serca i doświadczam nerki, aby oddać każdemu według jego dróg i według owocu jego uczynków.
>
> *— Jeremiasza 17:9-10*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza

Tematy: życie, serce, nagroda

*Interpretacja:*
*Jeremiasza 17:9-10* mówi nam o ludzkim sercu i jego zdradliwej naturze. Prorok *Jeremiasz* wskazuje w nim, jak trudno nam – jako ludziom – dostrzec zło i zepsucie tkwiące w naszych sercach.

**Znaczenie dostrzegania własnego zła**

Często spotykamy ludzi, którzy uważają się za dobrych, wierząc, że ze względu na swoją uczciwość i zasady moralne są niezdolni do popełnienia błędu czy grzechu. Prawda jest jednak taka, że wszyscy jesteśmy niedoskonali, a co za tym idzie – zdolni do popełniania błędów i grzechów. Zrozumienie tej prawdy o nas samych jest kluczowe. Uznając swoje wady i skłonność do czynienia zła, możemy rozpocząć pracę nad zmianą i stawaniem się lepszymi ludźmi.

**Znaczenie wiary**

Kolejnym istotnym wątkiem tego fragmentu jest znaczenie wiary. Świadomość trudności w panowaniu nad własnymi impulsami i czynami wskazuje na potrzebę szukania pomocy u kogoś – lub u Kogoś – spoza nas samych. Wiara w Boga – oraz w Jego zdolność do prowadzenia nas i wspierania w naszej życiowej drodze – jest niezbędna do osiągnięcia potrzebnej nam przemiany oraz do przezwyciężenia pokus i grzechów, które nas nękają.

**Badanie umysłu i serca**

Gdy Bóg mówi o badaniu umysłu i serca, oznacza to, że zna On nasze najskrytsze myśli, zamiary i emocje kierujące naszym życiem. Bóg widzi nie tylko to, co robimy, ale rozumie również powody naszych działań. Musimy zdać sobie sprawę, że nie da się oszukać Boga; On wie o nas wszystko i potrafi odsłonić nawet to, co uważamy za najbardziej prywatne.

Myśl o tym, że Bóg zna nasze myśli, może budzić pewien dyskomfort, jednak nie jest to nic negatywnego. Bóg widzi nas takimi, jakimi jesteśmy, i w pełni rozumie nasze ludzkie słabości. Właśnie dlatego Jego przychylność i miłość do nas są bezgraniczne. Co więcej,

daje nam On możliwość zwrócenia się do Niego, proszenia o pomoc i wyznania naszych grzechów.

**Odpłacanie każdemu według jego czynów**

Kolejnym przesłaniem zawartym w tych wersetach jest to, że Bóg odpłaca każdemu według jego postępowania i owoców jego czynów. Innymi słowy, nasze działania mają swoje konsekwencje. Wszystko, co robimy, wiąże się z nagrodą lub konsekwencją. Jeśli wybierzemy drogę sprawiedliwości i uczciwości, bez wątpienia otrzymamy nagrodę. Z drugiej strony, jeśli wybierzemy drogę nieuczciwości, nasz los będzie zupełnie inny.

Warto zauważyć, że nagroda lub kara, która nas czeka, niekoniecznie przypadnie nam w udziale w tym życiu, lecz w życiu przyszłym. Bóg jest sprawiedliwy i nie pominie tego, co czynimy lub czego zaniechujemy. Bada On serce każdego z nas, by osądzić nie tylko nasze czyny, ale także nasze intencje. Jeśli nasze działania są dobre, lecz wynikają z egoistycznych pobudek, jest mało prawdopodobne, by zostały pozytywnie ocenione w Jego oczach.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Pamiętaj więc o swoim Stwórcy w dniach swojej młodości, zanim nastaną złe dni i przyjdą lata, o których powiesz: Nie podobają mi się.
>
> *— Kaznodziei 12:1*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: życie, stworzenie, zlo, radość

*Interpretacja:*

W *Kaznodziei 12:1* autor wzywa do refleksji nad życiem i znaczeniem młodości. To właśnie w tym okresie podejmujemy najważniejsze decyzje i możemy położyć solidne fundamenty pod przyszłość. Dlatego autor zachęca nas, byśmy pamiętali o *Stwórcy*, póki jesteśmy młodzi – zanim nadejdą trudne dni.

**Wartość czasu i mądrości**

Autor Księgi Koheleta przypomina również o znaczeniu czasu i mądrości. Młodość to czas wielkich możliwości i ogromnego potencjału, ale także okres, w którym łatwo zmarnować czas i dokonać nietrafnych wyborów. Z tego powodu autor zachęca nas do kierowania się mądrością i pamiętania o Stwórcy w latach młodości, abyśmy mogli zbudować dobrą przyszłość.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Wysłuchaj podsumowania wszystkiego: Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań. Ponieważ to jest cały obowiązek człowieka.
>
> *— Kaznodziei 12:13*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: życie, szacunek, prawo

*Interpretacja:*
Księga Koheleta to tekst filozoficzno-religijny, który ma na celu przekazanie mądrości człowieka doświadczonego przez różne aspekty życia. W *Kaznodziei 12:13* autor zawarł pouczenie stanowiące kwintesencję jej przesłania.

**Co oznacza „bać się Boga”?**

Określenie „bojaźń Boża” może być dla niektórych mylące, gdyż strach jest zazwyczaj emocją negatywną. Jednak w Biblii bojaźń Boża oznacza głęboką cześć i szacunek, jakie powinniśmy żywić wobec Niego. Jest to uznanie Jego najwyższej władzy nad naszym życiem oraz świadomość, że wszystko, co czynimy, powinno być zgodne z Jego wolą.

**Czym są Boże przykazania?**

Boże przykazania to zasady i nauki, które Bóg nam przekazał, aby prowadzić nas drogą do świętości. Pojawiają się one w całej Biblii – od Starego Testamentu aż po nauczanie *Chrystusa* w Nowym Testamencie. Przykazania te uczą nas kochać Boga nade wszystko oraz miłować bliźniego jak siebie samego.

**Bojaźń Boża i przestrzeganie Jego przykazań: istota naszego istnienia**

W Księdze Koheleta autor stwierdza, że wszystko w życiu jest marnością i czymś przemijającym, a jedynie Bóg jest wieczny i zdolny do prawdziwego zaspokojenia naszych potrzeb. Bojaźń Boża i przestrzeganie Jego przykazań to droga, która pozwala nam połączyć się z tym, co wieczne i prawdziwe, oraz prowadzić pełne i sensowne życie.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Jest pora na wszystko i czas na każdą sprawę pod niebem.
>
> *— Kaznodziei 3:1*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: życie, niebo, planowanie

*Interpretacja:*
Ten werset zachęca nas do refleksji nad boskim zamysłem dotyczącym życia i wszechświata. Czasami może nam się wydawać, że sprawy nie układają się po naszej

myśli lub że oczekiwane rezultaty nie nadchodzą wtedy, kiedy byśmy tego chcieli, jednak Bóg ma powód dla wszystkiego. Tekst wskazuje, że w życiu jest czas na pracę, odpoczynek, miłość, smutek, szczęście i wiele innych doświadczeń.

Przypomina nam o znaczeniu cierpliwości i wiary – o ufności, że nawet jeśli nie w pełni pojmujemy cel kryjący się za rytmem życia, wszystko pozostaje w rękach Boga. Każdy z nas ma wyznaczony czas na rozwój, naukę, dojrzewanie, odnajdywanie radości i pokonywanie przeszkód.

Musimy nauczyć się ufać, że wszystko na świecie ma swoje miejsce i czas, nawet jeśli nie jesteśmy w stanie tego pojąć. Co więcej, jesteśmy zachęcani, by przeżywać każdą chwilę w pełni i jak najlepiej wykorzystywać to, co życie nam oferuje na każdym jego etapie.

Ponadto wyrażenie *„pod niebem”* odnosi się do wszystkiego, co ziemskie i materialne – do wszystkiego, co znajduje się w naszym zasięgu.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Wszystko dobrze uczynił w swoim czasie. Włożył także świat w ich serca, mimo że człowiek nie zdoła pojąć dzieła, którego Bóg dokonuje od początku do końca.
>
> *— Kaznodziei 3:11*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: życie, stworzenie, zależność, zrozumienie

*Interpretacja:*
Księga Koheleta (Eklezjastesa) to jedno z najbardziej głębokich i złożonych dzieł Starego Testamentu. Napisana przez mądrego *Salomona*, koncentruje się ona na ulotnej i

nietrwałej naturze ludzkiego życia. W trzecim rozdziale Salomon rozważa fakt, że na wszystko w życiu przychodzi właściwy czas i pora. Mędrzec stwierdza, że od narodzin aż po śmierć wszystko ma swój boski cel. A pośród tego wszystkiego, w wersecie 11 zawarta jest piękna prawda.

**Uczynił wszystko pięknym w swoim czasie**

Czytając jedenasty werset trzeciego rozdziału Księgi Koheleta, wyraźnie dostrzegamy, że Salomon rozmyślał nad Bożą mocą tworzenia piękna. Co to jednak oznacza? Przede wszystkim należy pamiętać, że wszystko, co stwarza Bóg, jest piękne i doskonałe. Stwarzając świat, Bóg uczynił wszystko doskonałym i pięknym, nadając każdej rzeczy jej własny, szczególny cel i funkcję.

Podobnie w naszym własnym życiu dostrzegamy, jak Bóg obdarza nas pięknem. Od piękna natury po złożoność ludzkich relacji – Bóg tworzy piękno w naszym życiu. Warto jednak pamiętać, że wszystko to ma swój wyznaczony czas i cel w naszym życiu.

**Wieczność w naszych sercach**

Werset 11 mówi również o tym, że Bóg złożył „wieczność w ludzkim sercu”. Odnosi się to do myśli, że jako ludzie jesteśmy świadomi własnej śmiertelności. Wiemy, że nasze życie na ziemi dobiegnie końca. A jednak, mimo to, pragniemy czegoś, co wykracza poza naszą śmiertelną egzystencję. Koncepcja wieczności w naszych sercach jest jednym z najgłębszych motywów Księgi Koheleta. Mądry Salomon przyznaje, że choć nie potrafimy w pełni pojąć Bożych dzieł, jesteśmy świadomi Jego istnienia i obecności w świecie.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego wiem, że dla nich nie ma nic lepszego nad to, by się radowali i czynili dobrze za swego życia. Również i to, gdy każdy człowiek je i pije, i cieszy się dobrem całego swego trudu, jest darem Boga.
>
> *— Kaznodziei 3:12-13*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: życie, jedzenie, radość, otrzymywanie, praca

*Interpretacja:*
Księga Koheleta to traktat o biblijnej mądrości, który zachęca nas do refleksji nad życiem i jego wieloma aspektami. W *Kaznodziei 3:12-13* autor formułuje niezwykle trafne spostrzeżenie. Mimo swej prostoty, nauka ta kryje w sobie kilka głębokich i istotnych wątków.

**Radość z życia**

Radość to uczucie, którego wszyscy pragniemy doświadczać. Często jednak pozwalamy, by przytłoczyły nas niepokój, stres i trudności, zapominając o tym, jak ważna jest radość. Dzięki tym wersetom uświadamiamy sobie, że radość stanowi klucz do spełnionego i szczęśliwego życia. Pozwala nam ona czerpać radość z drobiazgów – zachodu słońca, smacznego posiłku czy rozmowy z przyjaciółmi. Buduje również odporność w obliczu przeciwności losu, pomagając nam patrzeć na świat z większym optymizmem i nadzieją. Radość jest zatem nieodłącznym elementem szczęśliwego życia.

**Czynienie dobra w naszym życiu**

Fragment *Kaznodziei 3:12-13* wzywa nas do czynienia dobra. Co to oznacza? Czynienie dobra to postawa, która znajduje odzwierciedlenie w naszych codziennych działaniach. Oznacza bycie uczciwym, pełnym współczucia, hojnym i sprawiedliwym. Czynić dobro to otwierać się na świat, wykraczać poza własne „ja” i troszczyć się o innych. Dzięki

czynieniu dobra stajemy się sprawcami zmian i przemian. Możemy pozytywnie wpływać na nasze otoczenie i przyczyniać się do budowania społeczeństwa bardziej sprawiedliwego i pełnego troski. Dobre uczynki przynoszą nam również radość, gdyż mamy świadomość, że robimy coś wartościowego i znaczącego.

**Nowe spojrzenie na pracę i płynące z niej korzyści**

Ludzie często postrzegają pracę negatywnie. Często traktuje się ją jedynie jako obowiązek czy konieczność zarobkową, pozbawioną jakiejkolwiek przyjemności. Autor Księgi Koheleta zachęca nas jednak, byśmy doceniali naszą pracę i owoce naszego trudu. Ukazuje nam, że Bóg daje nam możliwość czerpania radości z tego, co osiągnęliśmy dzięki własnym staraniom i ciężkiej pracy. Oznacza to, że życie nie polega tylko na pracy, ale także na korzystaniu z jej owoców. Praca jest niezbędna do utrzymania się, jednak czerpanie radości z jej efektów jest równie ważne. Właśnie dlatego autor tej księgi przypomina nam, że dar radości z tego, co sami wypracowaliśmy, jest jednym z najwspanialszych darów, jakie możemy otrzymać.

**Konieczna równowaga**

Jednak, jak w przypadku każdej sfery życia, musimy zachować równowagę między pracą a czerpaniem z niej korzyści. Jeśli nie doceniamy pracy w wystarczającym stopniu, nie potrafimy cieszyć się jej owocami; z drugiej strony, jeśli nadmierną wagę przywiązujemy do nagrody, tracimy z oczu znaczenie procesu, który pozwala nam ją osiągnąć. Nasza praca i wszystko, co robimy, są ważne, ale nie definiują one całego naszego istnienia. Jesteśmy istotami wielowymiarowymi, potrzebującymi w życiu równowagi i harmonii – i to jest najważniejsza lekcja płynąca z tych wersetów.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto co zobaczyłem: rzecz dobra i piękna to jeść i pić, i cieszyć się dobrem ze wszelkiego swego trudu, który człowiek podejmuje pod słońcem po wszystkie dni swego życia, jakie dał mu Bóg. To bowiem jest jego działem.
>
> *— Kaznodziei 5:18*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: życie, jedzenie, otrzymywanie, praca

*Interpretacja:*
Księga Kaznodziei (Eklezjastesa), której autorem jest król Salomon, słynie z refleksji nad życiem i tym, co naprawdę istotne. W tym konkretnym wersecie Salomon mówi o tym, co uważa za prawdziwie ważne w życiu: *o czerpaniu radości z owoców własnej pracy*.

**Jedz, pij i ciesz się życiem**

Niektórzy mogą kojarzyć hasło *„jedz, pij i wesel się”* z dążeniem do przyjemności i folgowaniem własnym zachciankom. Jednak w rzeczywistości Salomon wskazuje tu, że dobrze jest cieszyć się owocami swojej pracy. Jeśli każdego dnia ciężko pracujemy, słuszne jest, byśmy czerpali satysfakcję z jej efektów – czy to będzie smaczny posiłek, orzeźwiający napój, czy cokolwiek innego, co daje nam poczucie szczęścia i spełnienia.

Zamiast traktować to jako zachętę do nadmiaru, możemy postrzegać to jako przypomnienie, by znaleźć chwilę na cieszenie się owocami naszej pracy i świętowanie osiągnięć. Może to zwiększyć naszą motywację i poczucie spełnienia w codziennych obowiązkach.

**Boża nagroda**

Salomon zauważa również, że jest to nagroda za wykonywaną przez nas pracę. Warto pamiętać, że wszystko, co robimy w życiu, ma swój cel, a nasza praca jest ceniona przez Boga. Nawet jeśli sens naszych działań nie wydaje się oczywisty, możemy być pewni, że

wszystko, co robimy, ma swoje znaczenie.

**A co z tymi, którzy nie mają pracy?**

Należy zauważyć, że nie każdy ma pracę czy możliwość *„cieszenia się owocami swojej pracy”*. Dla osób zmagających się z brakiem zatrudnienia lub trudną sytuacją życiową odnalezienie szczęścia może być wyzwaniem. W takich chwilach warto pamiętać, że Bóg jest z nami w trudnych momentach i działa w naszym życiu na sposoby, których jeszcze nie potrafimy w pełni pojąć.

Musimy znaleźć sposób, by dostrzegać radość w drobiazgach i nie pozwolić, by przeciwności losu nas przytłoczyły. Możemy szukać wsparcia u przyjaciół i rodziny, w modlitwie oraz w naszej wewnętrznej sile. Życie nie zawsze jest łatwe, ale wiara może dać nam siłę, by iść naprzód.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Nie mów: Jak to jest, że dawne dni były lepsze niż te obecne? Bo niemądrze byś o to pytał.
>
> *— Kaznodziei 7:10*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: życie, mądrość

*Interpretacja:*
Księga Kaznodziei zaliczana jest do ksiąg filozoficznych Biblii. Jej autor, *Salomon*, rozważa kwestie marności życia, sensu egzystencji oraz dążenia do mądrości. W siódmym rozdziale autor omawia mądrość niezbędną w życiu i podkreśla, jak ważne jest, by nie rozpamiętywać przeszłości.

**Interpretacja wersetu**

Werset *Kaznodziei 7:10* ostrzega nas przed pokusą spoglądania wstecz z nostalgią i przekonaniem, że przeszłość była lepsza od teraźniejszości. Zdaniem autora taka postawa jest nierozsądna, gdyż uniemożliwia obiektywne spojrzenie na rzeczywistość. Zamiast ubolewać nad przeszłością, powinniśmy skupić się na teraźniejszości i przyszłości, podejmując w życiu mądre i słuszne decyzje.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> W dniu powodzenia raduj się, a w dniu nieszczęścia rozważaj: Bóg uczynił zarówno jedno, jak i drugie po to, aby człowiek nie dociekł tego, co po nim nastanie.
>
> *— Kaznodziei 7:14*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: życie, zależność, radość

*Interpretacja:*
Księga Koheleta to fascynująca księga Starego Testamentu, pełna mądrości i nauk, które pozostają aktualne do dziś. Werset 7:14 zachęca czytelnika do refleksji w chwilach przeciwności oraz do radości w czasach pomyślności.

**Znaczenie wersetu**

W kontekście Księgi Koheleta autor używa określenia „przeciwności” na oznaczenie życiowych trudności i ciężkich okresów, natomiast terminem „dobro” (lub „dni dobre”) określa chwile szczęścia i pomyślności. Werset ten uczy nas wdzięczności i doceniania dobrych momentów życia, a jednocześnie przypomina, że przeciwności są naturalną

częścią egzystencji i musimy być gotowi stawić im czoła z mądrością oraz cierpliwością.

Co więcej, autor zauważa, że to Bóg jest sprawcą zarówno dni dobrych, jak i złych. Stwierdzenie to odnosi się nie tylko do nieoczekiwanych zdarzeń, które nas dotykają – takich jak klęski żywiołowe czy wypadki – ale także do logicznych konsekwencji naszych własnych działań, decyzji i zaniechań. Ostatecznym przesłaniem tego wersetu jest myśl, że wszystko, co dzieje się w naszym życiu, stanowi część większego planu i że musimy znaleźć sposób na dobre życie w każdych okolicznościach.

**Refleksja nad dniami przeciwności**

W trudnych chwilach łatwo ulec rozpaczy lub gniewowi. Jednak *Kaznodziei 7:14* wzywa nas do refleksji w takich momentach. Co to oznacza? Po pierwsze, chodzi o poświęcenie czasu na przemyślenie sytuacji i znalezienie rozwiązań. Zamiast po prostu płynąć z prądem, musimy przejąć kontrolę nad swoim życiem i szukać sposobów na pokonanie przeszkód.

Wiąże się to również z refleksją nad naszymi własnymi działaniami i decyzjami, które mogły doprowadzić do zaistniałych trudności. Zamiast obwiniać innych czy okoliczności, powinniśmy spojrzeć w głąb siebie i dążyć do tego, by stać się lepszymi ludźmi. Być może te trudne doświadczenia stanowią okazję do wyciągnięcia cennych wniosków i poprawy naszego życia w przyszłości.

**Czerpanie radości z dobrych chwil**

Równie łatwo można przegapić szczęśliwe momenty życia, jeśli nie zachowamy czujności. *Kaznodziei 7:14* zachęca nas do radowania się tym, co dobre w naszym życiu. Oznacza to czerpanie radości z życiowych darów i okazywanie za nie wdzięczności, póki je posiadamy, zamiast traktowania ich jako czegoś oczywistego. Wiąże się to także z dostrzeganiem szans, jakie niosą ze sobą dobre dni, i umiejętnością ich jak najlepszego wykorzystania. Jeśli los nam sprzyja, być może nadszedł czas, by pomóc tym, którzy mają mniej szczęścia. Coś tak prostego jak uśmiech czy życzliwe słowo może mieć ogromny wpływ na czyjeś życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Idź więc, jedz z radością swój chleb i pij z wesołym sercem swe wino, gdyż Bóg już przyjął twoje dzieła.
>
> *— Kaznodziei 9:7*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: życie, chleb, jedzenie, serce, radość, wino

*Interpretacja:*
W tym wersecie mądry autor Księgi Koheleta zachęca nas do czerpania radości z ziemskich przyjemności. Jedzenie i picie należą do największych życiowych przyjemności – to dary od Boga, którymi należy się cieszyć z wdzięcznością i zadowoleniem. Warto zauważyć, że nie jest to wezwanie do nadmiaru, lecz raczej do umiaru i wdzięczności za to, co posiadamy.

**Znaczenie radości z prostych rzeczy**

W społeczeństwie, które coraz bardziej ceni bogactwo, sukces i władzę, proste radości życia są często pomijane. Tymczasem Księga Koheleta przypomina nam, że prawdziwą radość odnajdujemy w najprostszych, codziennych chwilach. Pyszny posiłek w gronie przyjaciół i rodziny czy kieliszek wina na zakończenie długiego dnia – to właśnie te rzeczy sprawiają, że życie jest naprawdę wartościowe. Gdy uczymy się doceniać te drobiazgi i cieszyć tym, co już mamy, stajemy się szczęśliwsi i bardziej wdzięczni.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszystko, co czynicie, z serca czyńcie, jak dla Pana, a nie dla ludzi; Wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo jako zapłatę, gdyż służycie Panu Chrystusowi.
>
> *— Kolosan 3:23-24*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: życie, otrzymywanie, nagroda, praca

*Interpretacja:*
Fragment Listu do *Kolosan 3:23–24* wzywa nas, byśmy wszystko, co robimy, czynili z całego serca – tak, jakbyśmy służyli Panu, a nie ludziom. Jest to wezwanie do refleksji i rewizji naszego podejścia do życia, niezależnie od tego, czy chodzi o miejsce pracy, rodzinę, społeczność czy inne sfery naszej aktywności.

Wersety te zachęcają nas do działania z zaangażowaniem i gorliwością, bez względu na sytuację czy kontekst. Oznacza to, że w każde podejmowane zadanie – czy to wielkie, czy małe – musimy wkładać maksimum wysiłku, dbając o wysoką jakość naszej pracy i o to, by odzwierciedlała ona nasze chrześcijańskie wartości.

**Nagroda w postaci spadku**

Nagroda dziedzictwa odnosi się do Bożej obietnicy udziału w Królestwie Niebieskim, przeznaczonej dla Jego wyznawców. Oznacza to, że ci, którzy wiernie służyli Bogu podczas swojego ziemskiego życia, zostaną nagrodzeni życiem wiecznym w Jego obecności.

Obietnica odziedziczenia Królestwa Bożego nie jest nagrodą zasłużoną dzięki dobrym uczynkom czy niezliczonym aktom życzliwości; jest ona raczej wyrazem Bożej łaski, udzielonej nam przez *ofiarę Jezusa na krzyżu*. Przyjmując *Jezusa jako naszego Zbawiciela*, stajemy się dziedzicami obiecanego nam Królestwa.

**Jak możemy służyć Chrystusowi Panu?**

Wersety te uczą nas, że służba Chrystusowi Panu jest kluczem do otrzymania nagrody dziedzictwa. Jak jednak możemy to czynić w codziennym życiu? Istnieje wiele sposobów służenia Bogu na co dzień. Dawanie dobrego przykładu innym, inspirowanie ich do wiary w Boga oraz niesienie pomocy potrzebującym to tylko niektóre z wielu form takiej służby.

Ważne jest również, abyśmy prowadzili prawe życie i zawsze postępowali słusznie. Gdy staramy się żyć tak, by podobać się Bogu i szanować Jego Słowo, służymy Chrystusowi Panu.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Nie okłamujcie się wzajemnie, skoro zrzuciliście z siebie starego człowieka z jego uczynkami; A przyodzialiście się w nowego, który się odnawia w poznaniu na obraz tego, który go stworzył.
>
> *— Kolosan 3:9-10*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: życie, nawrócenie, kłamstwo, zmiana

*Interpretacja:*
W tych wersetach apostoł *Paweł* wzywa nas, byśmy nie okłamywali się nawzajem, przypominając, że musimy odrzucić naszą dawną, grzeszną naturę wraz z jej uczynkami. Pouczenie to ukazuje, jak wielką wagę Biblia przywiązuje do uczciwości i prawdy oraz jak chrześcijanie powinni odzwierciedlać nową naturę, która wyklucza nieuczciwe postępowanie.

**Kłamstwo w Biblii**

Kłamstwo jest tym, co bezpośrednio sprzeciwia się prawdzie – prawdzie stanowiącej istotę natury naszego *Ojca Niebieskiego*. Biblia wielokrotnie potępia kłamstwo i fałsz; nie jest to jedynie koncepcja Nowego Testamentu, lecz temat poruszany w obu częściach Pisma Świętego. Warto tu przywołać Księgę *Przysłów 12:22: „Wargi kłamliwe budzą odrazę w PANU, a ci, którzy postępują w prawdzie, podobają mu się”*.

**Odrzucenie starego człowieka**

Gdy apostoł Paweł mówi o „starym człowieku” (lub „starej naturze”), ma na myśli konieczność odrzucenia przez chrześcijanina dawnej, grzesznej natury, która budzi odrazę u Boga. To odrzucenie starego człowieka stało się możliwe dzięki dziełu *Chrystusa* na krzyżu, gdzie wziął On na siebie nasze grzechy i obdarzył nas swoją sprawiedliwością. Choć proces ten jest możliwy jedynie dzięki wierze w *Jezusa*, wymaga od wierzącego wysiłku i zaangażowania, aby jego życie odzwierciedlało przemianę, której doświadczył.

**Nowy człowiek, odnawiany w poznaniu**

Kluczowe znaczenie ma tu pojęcie „odnowienia”, gdyż odzwierciedla ono proces przemiany, jakiej wierzący doświadcza *w Chrystusie*. Nie jest to zmiana chwilowa, lecz ciągły proces, w którym coraz bardziej porzucamy starego człowieka i przyoblekamy się w nowego. Proces ten nie jest czymś, czego dokonujemy o własnych siłach, ani czymś, co dzieje się automatycznie. Sformułowanie „w poznaniu” sugeruje, że odnowienie następuje tylko wtedy, gdy łączymy się ze źródłem wszelkiej wiedzy – *z Bogiem*.

Odnowienie wiąże się ze zmianą sposobu myślenia; przemiana ta może dokonać się jedynie wtedy, gdy pojednamy się z naszym *Stwórcą* i pozwolimy *Jego Duchowi* kierować naszymi krokami.

**Na obraz Tego, który go stworzył**

Odnosi się to do faktu, że przyoblekając się w nowego człowieka, zaczynamy coraz bardziej przypominać *naszego Stwórcę*. Istota „obrazu Stwórcy” tkwi w tym, że Bóg stworzył ludzi na Swój obraz i podobieństwo, co oznacza, iż posiadamy wyjątkową zdolność odzwierciedlania Jego przymiotów i cech.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Doświadczajmy i badajmy nasze drogi, nawróćmy się do PANA.
>
> *— Lamentacje 3:40*

Książka: Stary Testament / Lamentacje

Tematy: życie, nawrócenie, pokuta

*Interpretacja:*

**Zbadajmy i oceńmy nasze postępowanie**

Badanie własnej drogi wiąże się z analizą i oceną naszego postępowania oraz myśli, aby upewnić się, że podążamy we właściwym kierunku. *Życie chrześcijanina* to droga wzrostu i przemiany, a autorefleksja stanowi w tym procesie niezwykle ważne narzędzie. Musimy zadawać sobie pytania: Czy postępuję zgodnie z zasadami miłości i sprawiedliwości? Czy przestrzegam Bożych przykazań? Czy w moim życiu jest coś, co odciąga mnie od Boga?

**Zwróćmy się ku Panu**

Szukanie Pana oznacza społeczność z Bogiem – nawiązywanie z Nim więzi poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. W codziennym życiu napotykamy wiele pokus i spraw odwracających uwagę, które mogą oddalić nas od Boga. Dlatego musimy świadomie Go szukać i zwracać się do Niego, prosząc o prowadzenie i pomoc.

Zwrócenie się ku Panu oznacza okazanie skruchy za nasze czyny oraz prośbę o wybaczenie wszelkich postaw czy myśli niezgodnych z Jego wolą. Nasza siła jako chrześcijan płynie z życia w bliskości z Bogiem, a nie z naszych własnych możliwości. Dlatego tak istotne jest utrzymywanie z Nim bliskiej relacji i nieustanne zabieganie o Jego obecność oraz prowadzenie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> On zaś odpowiedział: Błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają słowa Bożego i strzegą go.
>
> *— Łukasza 11:28*

Książka: Nowy Testament / Łukasza
Tematy: życie, sluchac, Słowo Boże

*Interpretacja:*
Biblia jest niezawodnym przewodnikiem dla osób poszukujących sensownego życia. Jest to najczęściej czytana księga na świecie, a zawarte w niej nauki odnoszą się do każdej sytuacji, z jaką możemy się zetknąć.

W Ewangelii *Łukasza 11:28 Jezus* mówi o tym, jak ważne jest słuchanie *Słowa Bożego* i posłuszeństwo wobec niego. Nauka ta jest ponadczasowa i pozostaje aktualna w naszym dzisiejszym życiu.

**Co oznacza słowo „błogosławiony”?**

W kontekście nauk *Jezusa* słowo „błogosławiony” odnosi się do osoby pełnej radości, szczęścia i wewnętrznego spełnienia. Doznanie błogosławieństwa od samego Jezusa jest wielkim przywilejem. Jednak nie każdy dostępuje tego błogosławieństwa. Zależy ono nie od statusu społecznego, wykształcenia czy władzy, lecz od relacji człowieka z Bogiem i posłuszeństwa Jego Słowu.

**Dlaczego słuchanie Słowa Bożego i posłuszeństwo wobec niego są tak ważne?**

Słowo Boże jest naszym przewodnikiem w każdej życiowej sytuacji. Jeśli kierujemy się jego naukami, nasze czyny zmierzają ku dobru i sprawiedliwości. Co więcej, *Słowo Boże jest głosem naszego Ojca Niebieskiego*; Jego nauki uczą nas miłości do Boga i bliźniego, dzięki czemu nasze życie staje się bardziej sensowne i pełne.

W Ewangelii *Łukasza 11:28 Jezus* mówi, że błogosławionymi są ci, którzy słuchają *Słowa Bożego* i są mu posłuszni. Osoby takie przyjmują prawdę zawartą w Słowie Bożym i wprowadzają ją w życie. Należy zrozumieć, że Biblia została napisana po to, by przemieniać nasze życie, a nie tylko po to, by dostarczać informacji. Dlatego tak istotne jest, abyśmy słuchali Słowa Bożego i byli mu posłuszni.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mojego powodu i dla ewangelii, ten je zachowa.
>
> *— Marka 8:35*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: życie, Ewangelizacja, Zbawienie

*Interpretacja:*
W Ewangelii *Marka 8:35 Jezus* przedstawia jedno ze swoich najbardziej znanych pouczeń. Werset ten skłania do ważnych przemyśleń na temat życia i zbawienia, a także roli, jaką odgrywają w nich Jezus i Ewangelia.

**Co oznacza ten werset?**

W tym fragmencie *Jezus* mówi o tym, jak ważne jest, by nie kurczowo trzymać się własnego życia, lecz raczej je oddać, aby móc za Nim podążać. Wzywa nas do oddania

życia *„z powodu Niego i Ewangelii”*, co oznacza życie skoncentrowane na Chrystusie i Jego przesłaniu. I właśnie na tej drodze odnajdziemy „zbawienie”.

„Zbawienie” oznacza tu nie tylko życie wieczne, ale także życie pełne i wartościowe już w tym świecie. Jeśli kurczowo trzymamy się własnego życia, tracimy szansę na pełne życie *w Chrystusie* i doświadczenie zwycięstwa, jakie płynie z takiego oddania siebie.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na swojej duszy poniósł szkodę?
>
> *— Marka 8:36*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: życie, chciwość, materializm, świat

*Interpretacja:*
Na pierwszy rzut oka werset z Ewangelii *Marka 8:36* może skłaniać do refleksji nad znikomością dóbr doczesnych i potrzebą przykładania większej wagi do sfery duchowej. Co jednak ten werset naprawdę dla nas oznacza i jak możemy odnieść go do naszego życia?

**Zyskać świat, a utracić duszę**

Pytanie, które *Jezus* zadaje w tym wersecie, jest niezwykle jasne. Innymi słowy: jaką wartość mają dobra materialne i posiadane rzeczy, jeśli zaniedbujemy to, co najważniejsze – *naszą duszę*?

Łatwo wpaść w pułapkę przeceniania tego, co posiadamy w świecie materialnym, wierząc, że przyniesie nam to upragnione szczęście i spełnienie. Jeśli jednak zaniedbamy duszę i nie nadamy należytego znaczenia naszemu życiu duchowemu, nie zaznamy prawdziwego pokoju ani szczęścia, których tak bardzo pragniemy.

**Wartość naszej duszy**

Słowa Jezusa zawarte w tym wersecie ukazują prawdziwą wartość naszej duszy. Jest ona naszym najcenniejszym skarbem i powinniśmy o nią dbać całym sobą. To właśnie dusza pozwala nam łączyć się z tym, co boskie – z Bogiem – oraz odkrywać sens naszego życia.

Posiadanie duszy odróżnia nas od innych istot żywych i czyni nas wyjątkowymi; dzięki niej możemy dokonywać wyborów oraz prowadzić pełne, wartościowe życie. Dlatego musimy troszczyć się o stan naszej duszy, pielęgnować ją i dbać o to, by pozostawała w pokoju i harmonii z naszym życiem oraz otaczającym nas światem.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze.
>
> *— Mateusza 5:14*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: życie, Ewangelizacja, Światło, sprawiedliwosc

*Interpretacja:*
Ten werset – Ewangelia według św. *Mateusza 5:14* – przypomina nam, *że jako naśladowcy Chrystusa* jesteśmy powołani, by być światłem dla świata. Ważne jest jednak, aby zrozumieć znaczenie tych słów i wiedzieć, jak możemy je odnieść do naszego

codziennego życia.

Bycie *„światłem dla świata”* oznacza bycie osobą, *która odzwierciedla światło Chrystusa*. Jeśli postrzegamy światło jako coś, co rozjaśnia drogę, dostrzegamy, że idea bycia *„światłem dla świata”* jest wezwaniem do wskazywania drogi ludziom wokół nas. Gdy jesteśmy światłem w mrocznym świecie, możemy pomóc innym *odnaleźć drogę do Chrystusa*.

Jak zatem możemy być światłem w codziennym życiu? Możemy zacząć od okazywania miłości i współczucia osobom w naszym otoczeniu. Bądźmy życzliwi dla innych, nawet dla tych, którzy nas skrzywdzili. Tak jak miasto położone na wzgórzu jest widoczne dla wszystkich, tak i my musimy być widoczni i zawsze dawać świadectwo naszej wierze.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Ja wszystkich, których miłuję, strofuję i karcę. Bądź więc gorliwy i pokutuj.
>
> *— Objawienie 3:19*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: życie, nawrócenie, miłość, kara, pokuta

*Interpretacja:*
Księga Objawienia to ostatnia księga Nowego Testamentu, uznawana za proroctwo dotyczące końca świata. Zawiera ona wiele treści na temat Bożej miłości, miłosierdzia, sprawiedliwości i odkupienia. W szczególności werset *Objawienie 3:19* mówi o tym, jak Bóg upomina i karci tych, których miłuje.

**Bóg upomina i karci**

W *Objawienie 3:19* Bóg mówi: *„Ja wszystkich, których miłuję, strofuję i karcę”*. Słowo *„upominać”* oznacza wskazywanie na błąd lub udzielanie nagany. Słowo *„karcić”* odnosi się do skorygowania postępowania lub wymierzenia kary wychowawczej. Oba te pojęcia wskazują, że Bóg jest gotów ingerować w nasze życie, gdy potrzebujemy skorygowania i karcenia. Choć może się to wydawać surowe, w rzeczywistości jest aktem miłości.

Kiedy Bóg kogoś upomina lub karci, nie czyni tego lekkomyślnie ani pod wpływem kaprysu. Działa, ponieważ wie, że dana osoba potrzebuje pomocy w zmianie swojego postępowania lub w pokonaniu trudności. Zatem Boże upomnienie i karcenie płyną z miłości i mają na celu pomóc nam stać się lepszymi.

**Dlaczego Bóg karci?**

Biblia zawiera wiele przykładów sytuacji, w których Bóg upominał lub karcił ludzi. Na przykład Izraelici byli karceni wielokrotnie, gdy nie słuchali Boga i oddawali cześć bożkom. Znajdujemy tam również opisy proroków, których Bóg upominał, gdy nie wypełniali Jego poleceń.

Dlaczego jednak Bóg karci? Istnieje ku temu kilka powodów. Po pierwsze, Bóg karci nas, by skorygować nasze postępowanie, gdy zbaczamy z właściwej drogi. Wie, że jeśli będziemy nadal podążać w złym kierunku, sprowadzimy cierpienie na siebie i na ludzi wokół nas. Dlatego Bóg interweniuje, pomagając nam wrócić na właściwą ścieżkę. Po drugie, Bóg karci nas, by chronić przed złem. Gdy decydujemy się na coś, co może być dla nas niebezpieczne, Bóg może wkroczyć i udzielić nam nagany lub kary, aby powstrzymać nas przed realizacją tego zamiaru. Choć w danej chwili może się to wydawać surowe, może nas uchronić przed znacznie poważniejszymi kłopotami.

Co więcej, Bóg karci nas, by udzielić nam lekcji. Gdy postępujemy niewłaściwie, możemy wyciągnąć wnioski z własnych błędów i wzrastać w wierze oraz mądrości. Zamiast postrzegać karcenie jedynie jako karę, możemy widzieć w nim lekcję, którą musimy przyswoić, aby stać się lepszymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Kto zwycięży, będzie ubrany w białe szaty i nie wymażę jego imienia z księgi życia, lecz wyznam jego imię przed moim Ojcem i przed jego aniołami.
>
> *— Objawienie 3:5*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: życie, uznanie, Anioły, niebo, przezwyciezanie, obietnice

*Interpretacja:*
Księga Objawienia uchodzi za jedną z najbardziej mistycznych i przerażających ksiąg Nowego Testamentu. Jeśli jednak zagłębimy się w jej treść, możemy odkryć przesłanie pełne nadziei i miłości dla wierzących. Jedno z takich przesłań znajduje się w *Objawienie 3:5*, gdzie *Jezus* obiecuje, że nie wymaże imion zwycięzców z Księgi Życia.

**Białe szaty zwycięzcy**

Początek wersetu *Objawienie 3:5* nawiązuje do białych szat, które „zwycięzca” otrzyma w życiu wiecznym. Szaty te symbolizują czystość i świętość, jakie chrześcijanin osiąga dzięki wytrwaniu w wierze oraz pokonywaniu prób i pokus podczas ziemskiego życia.

Choć szaty te odnoszą się do życia w niebie, sama idea dotyczy również naszej codzienności na ziemi. Musimy pamiętać, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani do życia w świętości i czystości. Łatwo ulec pokusie, lecz dzięki *Duchowi Świętemu* i oddaniu Bogu możemy odnieść zwycięstwo i otrzymać białe szaty zwycięzcy.

**Księga Życia**

O Księdze Życia wspomniano w Biblii wielokrotnie; w tym wersecie odnosi się ona do niebiańskiego rejestru zawierającego imiona zbawionych – tych, którzy uzyskają dostęp do wiecznego Królestwa Bożego w niebie. Wymazanie imienia z Księgi Życia oznacza utratę wiecznego zbawienia.

Pewność wiecznego zbawienia jest kluczowym zagadnieniem w życiu chrześcijanina. Obawa przed utratą zbawienia często rodzi w wierzącym wątpliwości i niepokój. Jednak obietnica zawarta w tym wersecie zapewnia nas, że jeśli wytrwamy i zwyciężymy w trakcie naszego ziemskiego życia, nasze imiona pozostaną w Księdze Życia, a my wejdziemy do nieba.

**Wyznanie imienia przed Ojcem i Jego aniołami**

W tym wersecie *Jezus* obiecuje, że przyzna się do nas przed *Swoim Ojcem Niebieskim* i Jego aniołami, jeśli pozostaniemy niezachwiani w wierze oraz zachowamy czystość i świętość. Wyznanie imienia wierzącego przed *Ojcem* świadczy o szczególnej więzi łączącej go z Bogiem.

Prawda jest taka, że nasza relacja z Bogiem umacnia się, gdy zmagamy się z pokusami w codziennym życiu. I choć obietnica wyznania naszego imienia może wydawać się czymś drobnym, stanowi ona potężne przypomnienie, że Bóg zna nas osobiście i ceni naszą wierność w codzienności.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Gdyż dziś ci nakazuję, abyś miłował PANA, swego Boga, i chodził jego drogami, i przestrzegał jego przykazań, ustaw i praw, abyś żył i rozmnożył się, i PAN, twój Bóg, będzie ci błogosławił w ziemi, do

> której idziesz, aby ją posiąść.
>
> *— Powtórzonego 30:16*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego

Tematy: życie, błogosławieństwo, prawo

*Interpretacja:*

Werset *Powtórzonego 30:16* stanowi wezwanie dla wierzących, by kochali Boga nade wszystko oraz wiernie przestrzegali Jego przykazań, ustaw i nakazów. Jest to zaproszenie do prowadzenia sprawiedliwego i prawego życia przed obliczem Pana oraz do doświadczania Jego błogosławieństwa. Jak jednak możemy pojąć głębię i znaczenie tego wersetu w naszej codzienności?

**Odnajdywanie sensu w Bożym nakazie**

Przede wszystkim musimy zrozumieć, że miłość do Boga nie sprowadza się jedynie do żywienia wobec Niego pozytywnych uczuć. Kochać Boga oznacza być Mu posłusznym, szukać Jego woli w naszym życiu i stawiać Go na pierwszym miejscu we wszystkich naszych działaniach. Podążanie Jego drogami oznacza naśladowanie Go oraz życie w zgodzie z Jego naukami i przykazaniami. Zatem nakaz ten nie jest arbitralnym poleceniem ze strony Boga, lecz osobistym zaproszeniem do bliskiej więzi z Nim.

**Błogosławieństwo płynące z posłuszeństwa**

Wezwanie do miłowania Boga i przestrzegania Jego przykazań jest nie tylko obowiązkiem religijnym, ale także kluczem do otrzymania Bożego błogosławieństwa. Świadomość, że nasze posłuszeństwo przynosi błogosławieństwo, może dodać nam motywacji i zapewnić spokój w trudnych chwilach. Boża droga nie zawsze jest łatwa, ale zawsze jest właściwa i prowadzi nas do prawdziwego życia.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Przestrzegaj więc jego nakazów i przykazań, które dziś tobie nakładam, aby się dobrze powodziło tobie i twoim synom po tobie; abyś też przedłużył swe dni na ziemi, którą PAN, twój Bóg, daje tobie przez wszystkie dni.
>
> *— Powtórzonego 4:40*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: życie, błogosławieństwo, dzieci, prawo, posłuszeństwo

*Interpretacja:*
Księga Powtórzonego Prawa to zbiór mów i przemówień wygłoszonych przez *Mojżesza* przed jego śmiercią i wejściem Izraelitów do Ziemi Obiecanej. Werset 40 wzywa nas do przestrzegania Bożych praw i przykazań, abyśmy mogli zaznawać pomyślności oraz prowadzić długie i spełnione życie. Nakaz ten nie jest skierowany wyłącznie do nas; jesteśmy również wezwani, by przekazywać go naszym dzieciom i przyszłym pokoleniom.

**Czym są Boże prawa i przykazania?**

Boże prawa i przykazania to zasady i normy, które On dla nas ustanowił. Można je odnaleźć na kartach całej Biblii – od Dekalogu w Starym Testamencie po przykazania miłości i służby w Nowym Testamencie. W istocie stanowią one Boże wskazówki, jak prowadzić życie pełne spełnienia i wdzięczności.

**W jaki sposób Boże prawa i przykazania mogą nam pomóc?**

Przestrzegając Bożych praw i przykazań, możemy doświadczać w naszym życiu Jego błogosławieństwa i ochrony. Co więcej, możemy dawać świadectwo Jego miłości i łasce, wielbiąc Go poprzez nasze czyny i decyzje. Czasami Boże przykazania bywają mylnie postrzegane jako ograniczenia. W rzeczywistości jednak przypominają one postępowanie

kochającego ojca, który ustala zasady, by chronić swoje dzieci i prowadzić je właściwą drogą. Boże przykazania pomagają nam podejmować mądre decyzje i unikać negatywnych konsekwencji.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Upokorzył cię, dawał ci odczuć głód i karmił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani twoi ojcowie, aby cię nauczyć, że nie samym chlebem człowiek żyje, ale że człowiek żyje każdym słowem, które wychodzi z ust PANA.
>
> *— Powtórzonego 8:3*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: życie, chleb, jedzenie, cierpienie, Słowo Boże

*Interpretacja:*
Księga Powtórzonego Prawa jest częścią Pięcioksięgu – pierwszych pięciu ksiąg Biblii – przypisywanych *Mojżeszowi*; opisują one wydarzenia historyczne, począwszy od stworzenia świata aż po śmierć Mojżesza podczas wędrówki ludu hebrajskiego przez pustynię. W ósmym rozdziale Mojżesz przypomina Izraelitom o ich doświadczeniach z czasu tej wędrówki. Wspomina, jak Bóg ich prowadził i chronił oraz jak w cudowny sposób żywił ich manną z nieba, gdy na pustyni brakowało zarówno pożywienia, jak i wody.

**Boża Opatrzność w trudnych chwilach**

*Powtórzonego 8:3* zawiera ważną lekcję płynącą z tej księgi. Doświadczenie Izraela na pustyni ukazuje, jak Bóg troszczy się o potrzeby swojego ludu. Bóg nie tylko zapewniał im pożywienie i wodę, ale także uczył ich, że życie to coś więcej niż tylko jedzenie i picie –

chodzi w nim również o *Jego Słowo i Jego wolę*. Bóg pragnął, aby Izrael nauczył się ufać Mu we wszystkich swoich potrzebach. Chciał, by lud wiedział, że Ten, który ich zaopatruje, pozostaje wierny nawet w chwilach trudności.

**Refleksje i zastosowanie w naszym życiu**

Fragment ten ma znaczenie dla naszego codziennego życia. Często mierzymy się z wyzwaniami natury finansowej, emocjonalnej czy fizycznej, które sprawiają, że czujemy się pozbawieni nadziei. W takich chwilach możemy czerpać naukę z doświadczeń Izraela na pustyni: możemy zaufać Bożej opatrzności.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Kto przestrzega karności, idzie ścieżką życia, a kto gardzi upomnieniem, błądzi.
>
> *— Przysłów 10:17*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: życie, sluchac, posłuszeństwo

*Interpretacja:*
Mądrość jest jednym z kluczowych tematów Biblii; wiąże się ona nierozerwalnie z radami, jakie otrzymujemy od osób bardziej doświadczonych. Księga Przysłów zawiera wiele fragmentów zachęcających do korzystania z takich rad, a *werset 10:17* jest jednym z nich. Rada to wiedza czerpana od innych – wskazówki uczące nas, jak postępować w określonych sytuacjach i jak podejmować lepsze decyzje życiowe.

**Co oznacza korzystanie z rad?**

Rada jest niczym ścieżka prowadząca nas przez życie; wskazuje właściwy kierunek i pomaga unikać błędów, które mogłyby nam zaszkodzić. Korzystanie z rad oznacza nie tylko przyjmowanie i stosowanie wiedzy przekazywanej przez otoczenie, ale także słuchanie i przyjmowanie upomnień od osób, którym zależy na naszym dobru.

**Odrzucenie upomnienia prowadzi do błędu**

Każdy, kto odrzuca upomnienie – kierując się pychą i pragnieniem, by zawsze mieć rację – popełnia błąd. Nie wolno nam zapominać, że jesteśmy ludźmi i wszyscy jesteśmy podatni na popełnianie błędów. Przyjmowanie upomnień i wyciąganie z nich wniosków pomaga nam się rozwijać i stawać lepszymi ludźmi z każdym dniem.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Potem Bóg powiedział: Uczyńmy człowieka na nasz obraz według naszego podobieństwa; niech panuje nad rybami morskimi i ptactwem niebieskim, nad bydłem i całą ziemią oraz nad wszelkimi zwierzętami pełzającymi, które pełzają po ziemi.
>
> *— Rodzaju 1:26*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: życie, stworzenie, Bog

*Interpretacja:*
Księga *Rodzaju 1:26* opisuje kluczowy moment w historii stworzenia: *powołanie do istnienia człowieka*. W swej nieskończonej mądrości Bóg postanowił stworzyć człowieka na swój obraz i podobieństwo, powierzając mu panowanie nad całym ziemskim stworzeniem. Werset ten ma ogromne znaczenie, gdyż stanowi fundament wyjątkowej

relacji między Bogiem a ludzkością.

**Co oznacza bycie stworzonym na obraz i podobieństwo Boga?**

Stworzenie na obraz i podobieństwo Boga to fundamentalna koncepcja wiary chrześcijańskiej, która wiele mówi o naturze ludzkiej i naszej relacji z Bogiem. Obraz Boga w człowieku oznacza zdolność do odzwierciedlania Bożej dobroci, miłości, sprawiedliwości i mądrości.

Podobieństwo do Boga oznacza zdolność do działania tak, jak działa Bóg – czyli w duchu miłości, prawdy i sprawiedliwości. W konsekwencji fakt stworzenia na obraz i podobieństwo Boga nakłada na nas głęboką odpowiedzialność moralną i duchową, a jednocześnie nadaje nam szczególną wartość jako Bożym stworzeniom.

**Panowanie człowieka nad stworzeniem**

Bóg powierzył człowiekowi panowanie nad całym stworzeniem, w tym nad rybami morskimi, ptactwem powietrznym, zwierzętami i wszelkimi innymi istotami na ziemi. Jest to odpowiedzialność, do której ludzie muszą podchodzić z powagą i troską, gdyż oznacza ona, że jesteśmy zobowiązani do ochrony, pielęgnowania i mądrego gospodarowania zasobami naturalnymi świata.

Nie jest to władza, którą należy sprawować w sposób samowolny czy niszczycielski, lecz odpowiedzialność wymagająca mądrego działania i zachowania równowagi między potrzebami wszystkich istot żywych a ochroną zasobów naturalnych naszej planety.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> I Bóg powiedział: Oto dałem wam wszelkie rośliny wydające z siebie nasienie, które są na powierzchni całej ziemi, i wszelkie drzewo

> mające owoc drzewa, wydające z siebie nasienie – będą one dla was pokarmem.
>
> *— Rodzaju 1:29*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: życie, jedzenie, Owocność

*Interpretacja:*
W tym biblijnym wersecie dostrzegamy Bożą dobroć i troskę o nowo stworzoną ludzkość. Po stworzeniu ziemi, niebios, zwierząt i ludzi Bóg udziela im błogosławieństwa zapewniającego przetrwanie: daje im wszelkie rośliny wydające nasiona oraz wszelkie drzewa rodzące owoce zawierające nasiona.

Pożywienie jest podstawową potrzebą człowieka, a omawiany werset ukazuje, jak Bóg przewidział tę konieczność i hojnie ją zaspokoił. Rośliny i drzewa stanowią źródło składników odżywczych niezbędnych do wzrostu i zdrowia ludzkiego organizmu.

Opis ten wyraźnie wskazuje, że spożywanie pokarmów roślinnych – a konkretnie warzyw i owoców drzew – zostało pierwotnie ustanowione przez Boga. Przyzwolenie na spożywanie mięsa i innych pokarmów niebędących pochodzenia roślinnego zostało udzielone ludzkości później, po potopie, w momencie zawarcia przymierza z *Noem*.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Wtedy PAN Bóg powiedział: Oto człowiek stał się jak jeden z nas, znający dobro i zło. Wygnajmy go więc, aby nie wyciągnął swej ręki i nie wziął z drzewa życia, by jeść i żyć na wieki. PAN Bóg wydalił go

> więc z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty.
>
> *— Rodzaju 3:22-23*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: życie, stworzenie, Życie wieczne, zlo, dobroć, grzech

*Interpretacja:*
*Rodzaju 3:22-23* zawiera dość interesujące wersety. Aby zrozumieć ich znaczenie, należy najpierw poznać kontekst. Opisują one wydarzenia, które nastąpiły po tym, jak *Adam i Ewa* nie usłuchali Boga i zjedli owoc z drzewa poznania dobra i zła. Konsekwencją tego nieposłuszeństwa był grzech pierworodny oraz wypędzenie Adama i Ewy z Ogrodu Eden.

**Znaczenie wersetów**

Wersety te można interpretować na różne sposoby, jednak najpowszechniejsze wyjaśnienie zakłada, że Bóg nie pragnie, aby człowiek żył wiecznie w swoim upadłym stanie. Gdyby człowiek spożył owoc z drzewa życia, żyłby wiecznie w świecie pełnym grzechu i cierpienia. Intrygujące jest również sformułowanie *„jak jeden z nas”*; niektórzy uważają, że Bóg zwraca się do aniołów, podczas gdy inni widzą w tym odniesienie do *Trójcy Świętej* jako całości.

Fragment ten niesie ze sobą kilka ważnych lekcji. Po pierwsze, ukazuje powagę grzechu oraz konieczność ponoszenia odpowiedzialności za własne czyny. Po drugie, dowodzi, że praca jest Bożym nakazem i sposobem na przywrócenie relacji między ludzkością a Bogiem.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Obmyśliliście zło przeciwko mnie, ale Bóg obrócił to w dobro, żeby sprawić to, co się dziś dzieje, aby zachować tak wielki lud.
>
> *— Rodzaju 50:20*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: życie, zlo, Bog

*Interpretacja:*
Werset *Rodzaju 50:20* stanowi część historii *Józefa* – jednego z dwunastu synów *Jakuba*, postaci ze Starego Testamentu. W młodości Józef został sprzedany w niewolę przez swoich braci i spędził wiele lat w Egipcie, gdzie z czasem faraon powierzył mu wysoki urząd. W omawianym wersecie Józef zwraca się do braci po śmierci ich ojca, Jakuba. Wybaczył im wszystko, co mu uczynili, rozumiejąc, że Bóg wykorzystał ich czyny do realizacji swoich zamierzeń.

**Boża łaska pośród zła**

Werset ten stanowi świadectwo Bożej łaski i suwerenności. Choć intencje braci Józefa były złe, Bóg działał w ukryciu, by wszystko naprawić. Historia Józefa pokazuje, że nawet gdy padamy ofiarą krzywdy i niesprawiedliwości, Bóg potrafi obrócić to wszystko w dobro.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*